

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl samosoudcem JUDr. Miroslavem Trávníčkem v hlavním líčení konaném dne 10. února 2021 v Ústí nad Orlicí,

takto:

Obžalovaní:

- I. 1)) [jméno] [jméno], [datum narození] v [okres], trvale bytem [adresa], okres [okres],
- II. 2)) [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa], okres [okres],

jsou vinni, že

v době nejméně od roku 2011 do srpna 2017 v [anonymizováno], okres Ústí nad Orlicí, na ulici [část obce] v okolí domu [adresa], který obývala poškozená [jméno] [příjmení] [příjmení] s rodinou a sousedního domu [adresa], který obýval obžalovaný [jméno] [jméno], nejprve obžalovaný [jméno] sám a od srpna 2015 společně s obžalovanou [příjmení], která ho navštěvovala, různými způsoby obtěžovali a napadali poškozenou [příjmení] [jméno] [příjmení] a jejího syna poškozeného [jméno] [příjmení], přičemž obžalovaný [jméno] [jméno] je budil v noci boucháním železnou tyčí o konstrukci balkonu, boucháním do zdi nebo pouštěním kompresoru, který pak rezonoval společnou zdi domu, přes den pouštěl na zahradě i v domě hlasitě rádio nebo cirkulárku a schválně protahoval řezání dřeva, v jednom případě v noci chodil po zahradě se sekyrou v ruce a u toho vyhrožoval, že poškozené zabije, dále vulgárně na poškozené pokřikoval a zesměšňoval je různými hanlivými výrazy, poškozenou označoval kurvou, píčou, sviní, vražedkyní, prostitutkou, šlapkou, udavačkou, mafiánkou, co podplácí úředníky, a prohlašoval, že je vrahem svých dvou manželů, poškozeného označoval blbečkem, co neumí ani násobilku, a nulou, čímž zesměšňoval jeho vzdělání, a dále se mu vysmíval tím, že neví, kde má zahrabaného tátu, sledoval jejich pohyb na zahradě a kolem domu, skrýval se za zahradní zeď nebo za stromy, házel k nim na zahradu různé předměty, zejména kamení, stříkal na zahradní nábytek a ke vstupu do domu silně zapáchající návnadu na ryby, sledoval poškozenou při odjezdu do

zaměstnání, chodil za ní při cestě na autobus, nebo jí znemožňoval odjezd vozidlem, vozidlo znečišťoval plivanci, zvířecími výkaly a za mrazů jí naléval vodu za ochrannou folii na čelním skle, v jednom případě vnikl do domu poškozené bez jejího souhlasu a zatačil ji dovnitř, vyhrožoval poškozené fyzickou likvidací, zejména, že podpálí její dům, že je naplavenina a že ji zlikviduje včetně její rodiny, že ji zabije, že ji odnesou ve futrále nohama napřed, obžalovaná [jméno] [příjmení] poškozené vulgárně nadávala, zejména slovy vražedkyně, kurva, píča, udavačka, nazývala ji hlavou letohradské mafie, která má podplacené úředníky a policisty, poškozené sledovala přes plot a v okolí domu, pokřikovala na ně na ulici, vyhrožovala poškozeným fyzickou likvidací, zejména Ukrajinci, kteří je odvezou černými auty a svážou v lese v krmelci, kde chcípnou, nebo slovy, že "by je Hitler postřílel", podpálením domu nebo vozidla, opakovaně v přítomnosti poškozených hlasitě mluvila do telefonu ruským jazykem oslovovala "Vasila", aby přijel a vyřídil ten problém s [příjmení], v jednom případě napadla poškozenou paralyzérem přes společný plot, čímž oba obžalovaní vystavili poškozené trvalému napětí a pocitu ohrožení tak, že byli donuceni omezit pobyt na zahradě a v okolí domu a následně se v srpnu 2017 odstěhovat,

tedy

obžalovaný [jméno]

jednak

neoprávněně vnikl do obydlí jiného,

jednak

jinému vyhrožoval usmrcením a jinou těžkou újmou,

jednak

jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že mu vyhrožoval ublížením na zdraví nebo jinou újmou, vyhledával jeho osobní blízkost, sledoval jej a omezoval v obvyklém způsobu života, a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví,

obžalovaná [příjmení]

jednak

jinému vyhrožovala usmrcením a jinou těžkou újmou,

jednak

jiného dlouhodobě pronásledovala tím, že mu vyhrožovala ublížením na zdraví nebo jinou újmou, sledovala jej a omezovala jej v obvyklém způsobu života, a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví,

tím spáchali

obžalovaný [jméno]

jednak

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku,

jednak

přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku,

jednak

přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), b), d) trestního zákoníku,

obžalovaná [příjmení]

jednak

přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku,

jednak

přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), b), d) trestního zákoníku,

a odsuzují se**obžalovaný [jméno] [jméno]**

podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a za použití § 67 odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku k úhrnnému peněžitému trestu ve výměře 40 000 Kč sestávajícímu ze 160 denních sazeb po 250 Kč,

obžalovaná [jméno] [příjmení]

podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a za použití § 67 odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku k úhrnnému peněžitému trestu ve výměře 30 000 Kč sestávajícímu ze 120 denních sazeb po 250 Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškození [příjmení] [jméno] [příjmení], narozená dne [datum], trvale bytem [adresa], a [jméno] [příjmení], narozený dne [datum], trvale bytem [adresa], odkazují s nároky na náhradu nemajetkové újmy a škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1.) Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Orlicí podala dne 9. 7. 2019 obžalobu pro skutek spočívající v tom, že obžalovaný [jméno] [jméno] od března 2010 do srpna 2017 sám a od srpna 2015 společně s obžalovanou [jméno] [příjmení] různými způsoby blíže popsány ve skutkové větě obžaloby napadali a obtěžovali své sousedy, poškozenou [jméno] [příjmení] a jejího syna [jméno] [příjmení], a to až do té míry, že poškození byli nuceni se odstěhovat a u obou se současně rozvinula duševní porucha, konkrétně reakce na těžký stres, porucha přizpůsobení. Jednání obžalovaných bylo shodně kvalifikováno jako přečiny ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku a nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), b), d) tr. zákoníku, v případě obžalovaného [jméno] dále také jako přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku.

2.) Obžalovaný [jméno] obvinění zcela popřel (čl. 738, 739). V rámci své obhajoby popsal partnerské soužití s poškozenou [příjmení] od roku 2005 a jejich neshody, které v konečném důsledku vedly k rozchodu. Obvinění pak považuje za mstu poškozené za to, že se k ní již nechtěl vrátit a obnovit vztah. Negativní zkušenosti, které poškozená popisuje, nabyly v předchozích vztazích, nyní je však cíleně klade za vinu obžalovanému. Přitom on byl tím, kdo se o rodinu staral a snažil se usměrňovat její děti, zejména [jméno], kterému se nedostalo patřičné výchovy. Dokonce během partnerského soužití pořídil poslední vůli, jíž poškozené odkázal svůj majetek, nicméně po rozchodu ji zase zrušil. Připustil, že si na svém pozemku pouštěl rádio nebo kompresor, ale v běžných mezích, normálně ty přístroje užíval, zejména během dne, v noci určitě ne. Naopak to byli poškození, kteří jej opakovaně slovně napadali, natáčeli, dělali hlučné oslavy a podobně. [příjmení] se na to snažil nereagovat, nemá na to ani povahu. Negoval také nadužívání alkoholu, obzvláště ne doma. Stejně tak si není vědom, že by se jakéhokoliv závadného jednání dopustila vůči poškozeným jeho družka.

3.) Obžalovaná [příjmení] v rámci své obhajoby (čl. 740, 741) poukázala na to, že poškozenými v celé věci jsou naopak oni, neboť jí samotné bylo "členem party Bělohávkové" ublíženo na zdraví, když jí [příjmení] [jméno] starší v březnu 2018 přerazil ruku. Obdobně jí [příjmení] [jméno] mladší, další "člen party", způsobil škodu na vozidle ve výši [částka], ale policie záměrně ponížila škodu na [částka], aby to nemusela řešit. Rovněž obžalovaný [jméno] byl fyzicky v roce 2016 napaden ze strany [jméno] mladšího, dokonce měl krvácení do mozku, ale městský úřad to zfušoval a dodnes to není vyřešeno. Pokud kdy podávala oznámení na poškozenou, vždy se všechno tzv. zametlo pod koberec, ať už ze strany policie či státního zastupitelství. K obžalovanému začala jezdit v roce 2015, ale později se tam bála, neboť jí poškozená se [anonymizováno] vyhrožovali újmou na zdraví. Když si to nenechala líbit a učinila oznámení městskému úřadu, následovala pomsta jak ze strany správního orgánu, tak poškozené. [příjmení] [příjmení] jí vyhrožovala, že "to auto byl jen začátek" a že "pokud toho nenecháme s tou pergolou, tak nás klidně i zabijou". S obžalovaným sami nikdy nic nevyprovokovali, a proto podstatě obžaloby nerozumí, necítí se být vinna. Již jednou byli neprávem potrestáni městským úřadem, tak proč by měli být trestáni znovu. Je pravdou, že do telefonu občas mluvila rusky, ale to pouze když mluvila se svou kamarádkou, popřípadě někdy mluvila rusky nebo německy s obžalovaným, zpívala mu i cizojazyčné písničky, protože se mu to líbilo. V současné době v podstatě abstinuje, v minulosti s obžalovaným občas zašli na pivo, aby zklidnili stres, který jim poškozená způsobovala. Je také pravdou, že u sebe nosila pepřový sprej nebo paralyzér, ale výlučně na svou obranu, když byla v minulosti napadena.

4.) Naopak zcela jiný náhled na sousedské soužití podává výpověď poškozené [jméno] [příjmení] (čl. 762 až 769). Poškozená popsala, za jakých okolností se s obžalovaným [jméno] sblížila a přibližně pět let s ním udržovala partnerský vztah. Již v době společného soužití se jí obžalovaný chlubil tím, jaké naschvály působil jiným sousedům (například parkoval přes dvě parkovací místa nebo v letních vedrech pálil na zahradě věci, které velmi dýmily), ale poškozená to odsuzovala. Postupem doby začal obžalovaný v nadměrné míře požívat alkohol a začal zesměšňovat jejího syna [jméno], zejména ho označoval jako "nulu". Když se její poškozená zastala, tak ji samotnou označoval za "vražedkyni", protože oba její manželé zemřeli. Synovi poté říkal, že mu zabila otce, že hníje někde v popelnici, často mu vyčítal, že ani neví, kde má otce pochovaného. Někdy na jaře 2011 došlo k definitivnímu rozkolu, když jí odmítal půjčit své vozidlo, aby si syn odvezl rozbité kolo do opravy, protože trval na tom, aby si to odnesl sám. Tím vyvrcholilo určité období neshod a každý si nadále vedl svou domácnost. S tím však započalo období naschválů. Začalo to boucháním tyče do konstrukce balkonu brzy ráno nebo pozdě večer, boucháním do zdi, pouštěním kompresoru během noci. Pomlouval ji, že mu zcizila velký obnos peněz, když byla na ulici, tak na ni pokřikoval z okna, vulgárně jí nadával výrazy "kurva, píča, děvka, zasraná kráva, vražedkyně". Jednou jim kompresorem vehnal savo do digestoře a znehodnotil celý oběd na kamnech. Přes den je obtěžoval hlasitým pouštěním rádia, házel jim na zahradu různé předměty, zejména kamení, střepey, lahve, popřípadě je skrytě pozoroval. Několikrát vstoupil bez jejího souhlasu na pozemek a fyzicky ji napadal škubáním za vlasy, pícháním prsty do očí, strkáním nebo pliváním. Pronásledoval ji, když šla na autobus, nebo postával u auta a znemožňoval jí odjezd. Nalíval jí vodu za ochrannou folii proti mrazu, nebo jí psími výkaly pomazal karoserii vozu, popřípadě jí sprejem, který velmi zapáchá (jako tlející maso) a slouží jako návnada při lovu ryb, postříkal zahradní nábytek nebo vchod do domu.

5.) Když jeho jednání oznámila a v jednom případě v létě 2015 jej policie odvezla k podání vysvětlení, po návratu chodil po zahradě, nosil sekyru v ruce, vydával šilný řev, lezl na společnou stěnu mezi zahradami a vyhrožoval poškozeným zabitím. Že všechny zlikviduje, že to tak nenechá a že všichni chcípnou. Den po tomto incidentu se poškozená poprvé setkala s obžalovanou [příjmení], která na ni společně s obžalovaným křičela, že je "kurva, svině, mrcha". Obžalovaná de facto parafrázovala vše, čím ji dosud napadal obžalovaný. Poškozenou nazývala hlavou [anonymizováno] mafie, která si podplatila úředníky, policisty a všemu diktuje. K dalšímu

incidentu došlo přibližně v dubnu 2016, kdy poškozená čekala na svého přítele na verandě se zavazadly, až se vrátí s autem, a obžalovaný vnikl z ulice do jejich domu a strkal poškozenou dovnitř. Tento incident (podle vyjádření poškozené) částečně zachycuje i nahrávka, na níž obžalovaní vykřikují "udavači jedou" a že by je "Hitler postrílel" (čl. 866).

6.) Poškozená dává vše do souvislosti s partnerským rozchodem, který iniciovala sama přibližně na jaře 2011. Od té doby jí začaly chodit různé výhrůžné zprávy typu "ty na to doplatíš", obžalovaný vyhrožoval, že jí něco provede, nebo ji zabije, nebo podpálí dům. Později se k tomu přidala obžalovaná [příjmení] výhrůžkami o Ukrajincích, kteří ji svážou, odvezou do lesa a nechají chcípnout v krmelci. Při této příležitosti obžalovaná ostentativně chodila po zahradě, telefonovala a říkala "Vasile, přijed', problém [příjmení], granát, shodíš jí balkon i se vším". Obžalovaná také vyvěšovala transparenty za sklo svého vozidla s písmeny B+Š a šipkou ve tvaru písmene T, což mělo symbolizovat spojení [příjmení], [anonymizováno] a tajemníka městského úřadu jakožto [anonymizováno] mafie. Alespoň takto obžalovaná prezentovala kolemjdoucím. Také ji obvinila z poničení jejího automobilu a toho, že [anonymizováno] podnikla, aby obžalované ublížili na zdraví, nicméně nic z toho se nezakládá na pravdě (k tomu blíže příloховý spis KRPE [číslo] 2017).

7.) V podobném duchu vypovídal i druhý poškozený [jméno] [příjmení] (čl. 772 až 774). Poukázal na to, že obžalovaný v minulosti působil naschvály i jiným sousedům, například [anonymizováno], zejména tím, že jim nadával, pátil na zahradě pet lahve nebo močil na fasádu. Poškozenému stále opakoval, že je blbeček a neumí ani násobilku. Jeho agrese se stupňovala s požitým alkoholem. Obžalovaný jim na zahradu házel různé věci, bouchal v noci na společnou zeď mezi domy, později k ní přikládal kompresor. Vulgárně jim nadával, zejména matce slovy "kurva, píča, vražedkyně, prostitutka, šlapka", jemu zase říkal, že ani neví, kde má pochovaného otce. Stávalo se, že se skrýval ve křoví, nebo za zdí, nebo přešel i plot mezi zahradami a dobýval se k nim do domu. Obžalovaná [příjmení] jim zase vyhrožovala smrtí, že přijede deset černých aut a že chcípnou někde v lese, u toho někdy telefonovala, ale poškozený se není jistý tím, jestli telefonáty pouze nepředstírala. Říkala "Vasile, přijed' k nám, mám pro Tebe prácičku" a podobně. Obžalovaný jim strkal sirku do zvonku, u toho jej poškozený dokonce přistihl. [příjmení] jim poléval auto vodou, nebo jim na dveře stříkal nějaký "rybářský smrad". S obžalovanou na matku pořvávali z okna, když jela do práce, nebo se jí obžalovaný postavil před auto a bránil jí v odjezdu.

8.) Na oba obžalované i oba poškozené byly v přípravném řízení vypracovány znalecké posudky z odvětví psychiatrie a psychologie. Obžalovaný [jméno] je duševně zcela zdravý, netrpí závislostí na alkoholu, jeho rozpoznávací i ovládací schopnosti byly plně zachovány, je schopen chápat smysl trestního řízení. Možnost jeho resocializace je velmi dobrá, jeho pobyt na svobodě není nebezpečný. Psychiatr u něj neshledal sklony k záměrnému zkreslování nebo blokování informací ve svůj prospěch, nebo sklony ke lhavosti (čl. 111).

9.) Jeho psychologický profil odpovídá mentální kapacitě v pásmu průměru, jedná se o extroverta s histrionskými rysy. Ačkoliv se považuje za submisivního, má potřebu se tvrdohlavě prosadit, a má za to, že jeho názory jsou ty správné a nosné, mívá sklon moralizovat druhé a vystupovat na piedestal. Má velmi idealizovaný sebeobraz. Rád by vyvolal co nejlepší dojem a získal uznání od druhých, potřebuje mít pocit, že je obdivován a oceňován. Pokud se mu toho nedostává, je snadno zranitelný malou pozorností okolí. Je otevřený, chce mít pocit veselí, a potřebuje mít pocit, že neztrácí společenské postavení ani prestiž, což je typické pro muže na hraně důchodového věku. Má odpor vůči restrikcím a limitacím, jakýmkoliv zásahům do svobodného rozhodování se brání. Umí sice žít ve vztazích, ale není odolný vůči manipulacím a nátlaku, i když se tomu snaží tvrdošijně bránit. Osobnostně má velmi shodné rysy s obžalovanou [příjmení], jde o osobu bez větších stresů a úzkostí. V běžném životě umí být pomáhající, sociabilní, netrpí bájeivou lhavostí nebo sklony ke konfabulaci. Je vysoce nepravděpodobné, že se život obžalovaného přesune do oblasti protispolečenského chování. Projednávaná věc je

ojedinelou situaci a obžalovaný spíše reagoval na jednání druhých, než aby sám vyvíjel protispolečenské aktivity ve snaze dosáhnout svého (čl. 122).

10.) Pokud jde o obžalovanou [příjmení], psychiatr u ní diagnostikoval poruchu přízpůsobení, která se rozvinula v roce 2016 a trvá doposud. Obžalovaná se léčí v psychiatrické ambulanci v Chrudimi, přičemž jako příčinu svých duševní obtíží obžalovaná uvádí jednání poškozené [příjmení], [stát. instituce] a policie. Její rozpoznávací a ovládací schopnosti byly plně zachovány, je schopna chápat smysl trestního řízení. Obdobně jako u obžalovaného je i u ní pravděpodobnost resocializace příznivá, znalec nenavrhuje žádné ochranné léčení. Sklony k účelovému zkreslování informací nebo lhavosti nebyly shledány (čl. 112).

11.) Z hlediska psychologického profilu je její mentální kapacita v pásmu mírného nadprůměru a obžalovaná je schopna ji využívat velmi racionálně. Je výrazně aktivní, průbojná, dynamická až s rysy histriionství. Ačkoliv je výrazně extrovertní, sama sebe vnímá v submisivním postavení, což je součástí idealizovaného sebeobrazu. Ráda se prosazuje, umí být i velmi tvrdohlavá. Obdobně jako obžalovaný má za to, že její názory jsou správné a nosné, má shodné sklony vystupovat na piedestal a moralizovat druhé. Je u ní významný odpor k restrikcím, zdůrazňuje svobodné a nebrzděné bytí. Pokud má obavu, že nedosáhne toho, o co jí jde, umí svoje role hrát velmi horečnatě a s naléhavou intenzitou. Na druhé straně je schopna pracovat pro zlepšení poměrů svých i ve svém okolí a ačkoliv je primárně nekonfliktní, umí vitálně reagovat na podněty z okolí, obzvláště pokud cítí, že jsou namířeny proti ní. V běžném životě umí být laskavá, vlídná, soucitná, netrpí bájevitou lhavostí nebo sklony ke konfabulaci. Shodně jako u obžalovaného je vysoce nepravděpodobné, že se život obžalované přesune do oblasti protispolečenského chování. Projednávaná věc je ojedinelou situací a obžalovaná spíše reagovala na jednání druhých, než aby sama vyvíjela protispolečenské aktivity ve snaze dosáhnout svého (čl. 133).

12.) žádné významné patologie však nepřineslo ani vyšetření obou poškozených (čl. 154, 170). Oba dosáhli výrazně nadprůměrného výsledku v oblasti vrozené i získané inteligence, oba jsou méně vyhranění introverti s tendencemi se vyhýbat konfrontaci. Snaží se s lidmi vycházet po dobrém, jsou nastaveni na rozumné kompromisy. Oba touží po klidu a nekonfliktní komunikaci, nemají sklony k agresivitě, naopak jsou empatictí. U obou byly také vyloučeny sklony ke konfabulaci nebo lhavosti. Jejich věrohodnost není snižována ani jinými faktory, jedná se u nich o reprodukci reálných zážitků, které sice vedly k negativnímu vztahu vůči obžalovaným, nicméně jde o přirozený následek prožitých událostí, nikoliv o důvod pro zkreslování informací. Poškozený [příjmení] přitom podstatnou část událostí prožíval se svou matkou a nebylo zjištěno, že by jakkoliv ovlivňovala jeho výpověď.

13.) Podle znalkyně z odvětví psychologie byla poškozená dlouhodobě vystavena ze strany obžalovaných strachu a obavám kvůli výhrůžkám zabitím a únosem, popřípadě jiným verbálními atakům. Byla ponižována a vulgárně urážena, a to i na veřejnosti. Obžalovaný se opakovaně pokoušel vniknout do jejího domu, bránil rodině v klidném spánku, ničil věci. Jako matka nejhůře vnímala ohrožení svých dětí a výhrůžky vraždou a únosem. Jednání obžalovaných má výrazně negativní vliv na její psychické zdraví, přičemž příznaky neodezněly ani po přestěhování z blízkosti obžalovaných. Nedokáže se déle soustředit, je nervóznější, trpí bolestmi hlavy, nespavostí, zapomnětlivostí, zvýšenou únavou, skleslostí, přecitlivělostí, somaticky se to projevuje bušením srdce, vnitřním chvěním, nebo mravenčením v rukou. Nadále se jí vracejí obavy, co obžalovaní ještě mohou udělat, a proto se opakovaně přesvědčuje, že má uzamčený dům. V noci se jí ve snech vrací, jak se nemůže dovolat pomoci. Z psychologického hlediska jsou její reakce s přihlédnutím k její osobnosti autentické a pochopitelné. Snažila se chránit sebe a rodinu legálními prostředky, nicméně byla frustrována tím, že věc se institucionálně (oznámením policii, úřadům) řešit nedaří.

14.) V návaznosti na psychologické vyšetření znalec z odvětví psychiatrie u poškozené konstatoval duševní poruchu, konkrétně označovanou jako reakce na těžký stres, porucha

přízpůsobení (s klasifikací F43.2, mimo jiné stejnou, jaká byla diagnostikována obžalované [příjmení]). Tato porucha přitom nenarušuje její schopnosti vnímat, pamatovat a reprodukovat prožitě události. V případě poškozené se pak porucha projevuje řadou různých faktorů v oblasti emoční, volní a psychosomatické a podle obsahu spisu se jeví jako důsledek jednání obžalovaných. Poškozená jednala v souvislosti s nastavením své osobnosti, byť podle názoru znalce mohla v ranější fázi sporu vyhledat odbornou pomoc (čl. 157).

15.) Obdobně u poškozeného [příjmení] znalkyně z odvětví psychologie upozorňuje na dlouhodobý strach z výhrůžek fyzickou likvidací. Ze strany obžalovaného byl ponižován, ještě hůře však snášel vulgární urážky jeho matky, o níž měl přirozeně strach. V souvislosti s tím se u něj projevují psychosomatické obtíže, například když dostane předvolání v souvislosti s obžalovanými, je mu nevolno, má pocity na zvracení, průjem, třesou se mu ruce i nohy. Kromě toho se zvýšeně potí a buší mu srdce. Dokola se mu vracejí obavy a představy. Po většinu doby jednání obžalovaných byl poškozený nezletilý a na jeho psychickém vývoji to zanechalo negativní vliv. Obdobně jako u matky znalec z odvětví psychiatrie konstatoval duševní poruchu v podobě reakce na těžký stres, poruchy přízpůsobení.

16.) Obžalovaní navrhli, aby oba znalci, kteří podali posudky na poškozené, byli vyslechnuti v hlavním líčení. Dlužno podotknout, že zejména psychiatr MUDr. Alexander Štorek své původní závěry o duševní poruše poškozených značně relativizoval (čl. 770). Připomněl, že poškozená během napadání ze strany obžalovaných žila relativně běžný život, zejména podnikala. Z tohoto pohledu se domnívá, že nešlo o poruchu nijak zvlášť těžkou, byť na druhé straně nelze říci, že by své obtíže simulovala. Obdobně i poškozený [příjmení] žil normální život, zejména studoval a našel si známost. Nelze přitom jednoznačně říci, od kterého bodu je porucha již těžká, avšak průběh života poškozených, podle názoru znalce, neodpovídal tomu, že by trpěli nějakou závažnou duševní poruchou. Potíže subjektivně závažné byly, ale objektivně je neomezovaly, o omezování v podstatě hovořili jen poškození sami. Dříve se porucha, kterou znalec v projednávané věci u obou poškozených konstatoval, označovala jako neuróza, přičemž příčinou taková poruchy je určitá struktura osobnosti. Jako příměr znalec použil reakci rodiče na to, když mu zemře dítě. Někteří lidé se s tím dříve či později vyrovnají a žijí znovu plnohodnotný život, někteří se s tím nevyrovnají nikdy. U těch těžších případů se to však vždy odrazí na jejich společenské adaptaci či závažnými psychosomatickými obtížemi a je to obecně znát na dalším průběhu života. V projednávané věci však nic takového zjištěno nebylo ani u jednoho z poškozených. U poškozené navíc mají tvrzené obtíže přetrvávat i po přestěhování z původního bydliště, což znalec považuje do jisté míry za podivné, neboť byla-li odstraněna chronická příčina stresu, k určité úlevě musí dojít. Osobně se znalec domnívá - byť to přesahuje jeho psychiatrickou specializaci - že došlo k zasažení osobnosti poškozené v oblasti sebehodnocení, když s obžalovaným, který ji takovým způsobem terorizoval, původně udržovala intimní vztah. Navíc sama provozuje psychologické poradenství, tedy prošla určitým vzdělávacím procesem v této oblasti, pomáhá lidem ve složité sociální situaci, přesto sama nevyhledala odbornou pomoc, která by i za pomoci medikace mohla projevy zmírnit. Ani u jednoho z nich přitom nedocházelo v důsledku duševní obtíží k závažným poruchám tělesného zdraví, které by bylo nutno řešit.

17.) Oproti tomu znalkyně z odvětví psychologie PhDr. Nora Martincová setrvala na správnosti svých závěrů (čl. 814). Podle ní psychologické testy jednoznačně prokázaly přítomnost psychosomatických obtíží, přičemž jejich výsledky není možná zkreslit. Přestože je poškozená primárně silnou ženou, která si prošla úmrtím dvou životních partnerů, tak ten stres, který prožívala jednáním obžalovaných, byl jiný, než zažívala doposud. S psychiatrem se neshodne v tom, že duševní obtíže nemohou v takové míře přetrvávat i po skončení jednání, protože z iniciativy poškozené je vedeno trestní řízení i další řízení o přestupcích, a to poškozenou dále stresuje. Není také pravdou, že by poškozená nevyhledala odbornou pomoc, když ve spise jsou důkazy o tom, že již v roce 2017 vyhledala pomoc krizového centra. Byť pomoc nevyužívala

dlouhodobě, tak sama díky svému vzdělání byla schopna vyhodnotit, že odstěhování z původního bydliště bude nejlepším řešením její situace. Přestože s MUDr. Štorkem provedli již desítky společných vyšetření, toto byl první případ, kdy se neshodli v úhlu pohledu na vyšetřované osoby. Osobnosti obou poškozených jsou velmi reaktivní na nespravedlnost a krivdu a v době, kdy znalkyně prováděla vyšetření, byli oba velmi negativně ovlivněni po zdravotní stránce tím, co prožívali v posledních osmi letech. Specificky je na tom hůře poškozená, protože ona si kladla za cíl ochránit rodinu a do jisté míry se cítila zodpovědná i za to, že do jejich životů obžalovaný vůbec vstoupil. Poškozený žil spíše vlastním životem, studoval, mnoho věcí vnímal intenzivně, avšak ne s pocitem zodpovědnosti, jaký měla jeho matka. K možnosti vzniku trvalých následků se znalkyně nechtěla vyjadřovat s tím, že bude záležet i na dalším průběhu soudního řízení.

18.) Je zřejmé, že pouze na základě osobnostních profilů obžalovaných i poškozených, jestliže u všech znalecké zkoumání v podstatě vyloučilo snahu interpretovat události ve svůj prospěch, popřípadě lhát, by dokazování vedlo do patové situace. Za těchto okolností pak okresní soud považoval za významný obsah dalších důkazů, zejména svědeckých výpovědí, popřípadě některých audiovizuálních záznamů, které situaci mezi rodinami přibližují a umožňují soudu učinit si úsudek, která z prezentovaných verzí se jeví pravděpodobnější.

19.) V hlavním líčení jako svědek vypovídal [jméno] [příjmení] (čl. 817), druh poškozené, který se s ní seznámil přibližně v roce 2012. V podstatných bodech se jeho svědectví shoduje s výpovědí poškozené, zejména v tom, že je obžalovaný v noci záměrně budil, bylo jim de facto znemožněno užívat zahradu, protože je obžalovaný rušil cirkulárkou či nahlas puštěným rádiem, poškozenou vulgárně urážel, popřípadě společně s obžalovanou jim vyhrožovali fyzickou likvidací, zejména Ukrajinci nebo že přijede garda v černých autech. Poškozenému [jméno] se obžalovaný posmíval, že neví, kde leží jeho otec, že je to "negramot", který neumí do pěti napočítat, a blbec. Na zahradu házel různé věci a sledoval je. Jednání se stupňovalo, když obžalovaný požili alkoholické nápoje. To si potom dodával ego tím, že on je tam pánem a poškozená že tam nepatří, přímo svědkovi také říkal "Tebe a tu Tvou naplaveninu zlikviduju i s celou rodinou". Ve shodě s poškozenou popsal i incident, kdy odešel pro auto, poškozená se mezitím chystala s kufry a obžalovaný toho využil a vnikl k ní domů. Kolikrát přišla s brekem, že má zamrzlé sklo, protože jí tam obžalovaný nalil vodu, nebo že musí auto umýt, protože jí ho pomazal hovnama. Kolikrát jim znemožňoval odjet, schválně se procházel před vozidlem pomalým krokem. [příjmení] s obžalovaným souvisely s partnerským rozchodem, protože sama poškozená neměla zájem vytvářet v ulici rozbroje. Přestože investovala do domu tři čtvrtě milionu, musela nakonec dům prodat. Snažili se žít v klidu, obžalované nepopichovat, neprovokovat, zkrátka si jich nevšímat ve snaze, že se uklidní. Ale bylo to, jako když hrách na stěnu hází.

20.) V obdobném duchu vypovídala i dcera a sestra poškozených [jméno] [příjmení] (čl. 820). Začalo to hlukem v noci, a když se začali bránit, tak odezvou na to, že byl obžalovaný na výslechu, se incidenty stávaly častějšími. Nechával naprázdno puštěnou cirkulárku, nebo když řezal dřevo, schválně řezání protahoval, budil je kompresorem. O její matce říkal, že ji jednou vynesou ve futrále nohama napřed, což ve svědkyni vzbuzovalo obavy. Poškozenou sledoval při cestě do práce, na ulici na ni pokřikoval, stával jí před autem, házel jim po zahradě různé věci. Později se k němu přidala obžalovaná, která v podstatě parafrázovala to, co říkal obžalovaný. Obžalovaný její matce vulgárně nadával, na zahradu jim stříkal nějaký smrad na vábení ryb. Ještě během společného soužití se chlubil, že škodil i jiným sousedům, byli to [příjmení]. Matka jim vtloukala do hlavy, aby se s lidmi snažili domluvit a nehádat se, měla to v povaze. Dokonce obžalovaného omlouvala, a to i když jí tahal za vlasy a plival po ní, což svědkyně sama viděla. Během společného soužití jejího bratra ponižoval a byl k němu hrubý, zejména když se napil.

21.) Svědkem událostí mezi [anonymizováno] a obžalovanými byla i sousedka [jméno] [příjmení] (čl. 823). Původně obžalovanému půjčovali kompresor, a když si poškozená stěžovala, že je tím obžalovaný v noci budí, šla si pro něj zpátky a viděla, jak je položený na půdě na trámu.

Docházela také k poškozené na zahradu, nicméně obžalovaný je rušil cirkulárkou, nebo nahlas puštěným rádiem tak, že se tam nedalo být. Poškozené nadával, že je "lázeňská kurva, vražedkyně", z poškozeného si utahoval, že neví, "kde má tátu zahrabaného". Nejvíce zle dělal zezadu domu, aby to nikdo neviděl. I obžalovanou slyšela mluvit do telefonu, říkala, že má známé Ukrajince a zlikviduje poškozenou s celou rodinou. [jméno] z ní měli strach, protože jí někdo poškrábal auto, tak obcházela ostatní vozidla v ulici, měla v kapse prst a říkala, že všechny postřílí, že dělala u vojáku. Manželovi stříkla pepřovým sprejem do oka. Také je křivě obvinila z toho, že jí zlomili ruku. Obdobně v hlavním líčení vypovídal i její manžel [příjmení] [jméno] (čl. 824).

22.) Další svědecké výpovědi pak okresní soud provedl přečtením protokolů z trestního spisu. [jméno] [příjmení] je přítelkyní poškozené asi 30 let, docházela k nim na zahradu a obžalovaný tam pouštěl cirkulárku. Pak najednou cítili nějaký smrad, jakoby ze zkažených ryb. Sama viděla, jak obžalovaný umístil na svůj skleník ceduli s nápisem "čest a sláva udavačům". Něco tedy zažila osobně, mnohokrát si však poškozená stěžovala (čl. 217). Obdobně vypověděl i její manžel [jméno] [příjmení] (čl. 222). Svě zkušenosti s oběma obžalovanými, kteří je slovně napadali, vyhrožovali jim fyzickou likvidací, popřípadě je křivě obviňovali z různého protiprávního jednání, popsali i svědci [příjmení] a [jméno] [jméno], kteří žijí s rodiči naproti (čl. 227, 233). V podstatě se stali terčem útoků obžalovaných proto, že se jednou zastali poškozené. Intenzivnější bylo jednání ze strany obžalované, obžalovaný sám si toho tolik nedovolil. Zkušenost s jednáním obžalovaného popisovala i [jméno] [příjmení] (čl. 261), spolužačka [jméno] [příjmení], která byla osobně přítomna tomu, když obžalovaný na zahradu poškozených házel shnilá rajčata nebo květináče, nebo okamžitě pustil cirkulárku, když se usadili na zahradě. Když za [jméno] přišla na návštěvu, tak se u sousedů za oknem hned mlela záclona. O totožných událostech, částečně prožitých, částečně zprostředkovaných od své dcery (poškozené) vypovídali i manželé [jméno] a [jméno] [příjmení] (čl. 266, 271). Poněkud bizarní zkušenost s obžalovanou [příjmení] pak zaznamenal svědek [jméno] [příjmení], který rovněž žije ve stejné ulici. Sám osobně nikdy nebyl přítomen konfliktům mezi obžalovanými a poškozenými, nicméně jednou parkoval před domem na chodníku, přičemž obžalovaná po něm kráčela. Normálně prošla okolo, nic neříkala. Přibližně za deset minut se na místo dostavila hlídka policie s tím, že se pokusil obžalovanou vozidlem přejet a zabít. Bylo to v podstatě poprvé, kdy s ní přišel do styku (čl. 277, dále čl. 430 až 438).

23.) Obžalovaní i poškození navrhovali provést v hlavním líčení další důkazy, zejména výsledkem svědků. Obžalovaná navrhovala svědectví [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] (blíže k důvodům výslechu čl. 689, 697 a 871), obžalovaný svědectví Ing. [jméno] [příjmení] a zápisem z [stát. instituce] o vysvětlení [jméno] [příjmení] ohledně stříknutí plynu do obydlí poškozené (čl. 689 a 871), poškození trvali na svědectví [jméno] Rady (bývalého nájemníka obžalovaného), [jméno] [příjmení] (bývalé manželky obžalovaného), rovněž [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] (svědkyň incidentů), rovněž [jméno] [příjmení] (bývalého přítele dcery poškozené), popřípadě všech bývalých nájemníků domu [adresa], který je v těsném sousedství domu obžalovaného. Dále trvali na provedení důkazu "všemi zápisy na PČR od roku 2011, audiovizuálními záznamy, které doložili na přenosném nosiči dat, a všemi přestupkovými spisy vedenými u [stát. instituce], kdy řízení bylo zahájeno z podnětu poškozených (blíže čl. 846, 847).

24.) Okresní soud vyhověl návrhu poškozených co do provedení důkazu audiovizuálními záznamy, které jsou založeny na čl. 866 a byly provedeny podle § 213 odst. 1 tr. řádu, a dále spisy [stát. instituce], které si okresní soud opatřil k důkazu z vlastní iniciativy (zejména za účelem dodržení zásady ne bis in idem) a jimiž rovněž provedl důkaz podle § 213 odst. 1 tr. řádu. Další důkazní návrhy poškozených však okresní soud zamítl s tím, že jejich smyslem není přímo prokazovat nároky uplatněné poškozenými v adhezním řízení, nýbrž prokazovat vinu, což jim primárně nepřísluší, nehledě k tomu, že nepochybně by tyto svědci ve svých výpovědích nesdělili více zásadních informací pro posouzení věci, než poskytlí svědci již shora citovaní. Z tohoto

pohledu se další výsledky jevíly soudu jako nadbytečné. Důkaz "všemi zápisy na PČR od roku 2011 je nejen značně neurčitý, ale znovu zjevně nesouvisející s nárokem na náhradu nemajetkové újmy, ale patrně s vinou obžalovaných.

25.) Důkazní návrhy obžalovaných okresní soud zamítl proto, že okolnosti, o nichž měli tito svědci vypovídat, nemají souvislost s projednávanou věcí, zejména se nevážou přímo na obsah skutku v obžalobě. [jméno] [příjmení] měla vypovídat o události, kdy měl údajně [příjmení] [jméno] starší obžalované zlomit ruku. Podle obžalované měla svědkyně svědčit o tom, "proč policie nešetřila její zranění ([číslo]), popřípadě aby "soudu vysvětlila, na základě čeho svědčila" (čl. 689). Kromě toho, že úraz obžalované nesouvisí s projednávanou věcí, obsah svědecké výpovědi [jméno] [příjmení] byl formálně proveden předložením k nahlédnutí v rámci přílohového spisu Policie ČR sp. zn. KRPE 27503 2017 na čl. 63 až 66, kde se svědkyně jednak vyjadřovala k soužití poškozených, jednak k samotnému incidentu, který označuje obžalovaná. Okresní soud tuto výpověď neprováděl podle § 211 odst. 6 tr. řádu, proto ji blíže nehodnotí v rámci otázky viny, nicméně lze alespoň obecně poznamenat, že její výpověď rozhodně obžalobu nevyvrací, spíše naopak. Nehledě k tomu, že v trestním spise je na čl. 599 založen protokol o výpovědi této svědkyně ke stejné události u správního orgánu, přičemž z obsahu protokolu je zcela zřejmý manipulativní způsob nátlaku, který na ní při tomto jednání vyvíjela obžalovaná. Nicméně v rámci otázky viny to okresní soud znovu nijak nehodnotí, neboť to nemá souvislost s projednávanou věcí, spíše to obecně dokresluje celkový způsob jednání obžalované.

26.) Případná svědectví svědkyň [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení], zaměstnankyň [stát. instituce], znovu nemají souvislost s projednávanou věcí. [jméno] [příjmení] je současnou referentkou projednávající přestupkovou agendu, přičemž k důkazu byly provedeny veškeré přestupkové spisy, v nichž figuruje jako oprávněná úřední osoba (blíže důvody její výpovědi čl. 697), Ing. [jméno] [příjmení] je bývalou vedoucí [anonymizována dvě slova] a [anonymizována dvě slova], který mimo jiné řešil stavební úpravy domu poškozené. Svědek [jméno] [příjmení] by se podle obžalované měl vyjadřovat k poškození jejího vozidla, což není předmětem skutku v projednávané věci. Nedatovaný zápis z [stát. instituce] o vysvětlení osoby [jméno] [příjmení] má souviset se "stříknutím plynu do obydlí poškozené", což není obsahem projednávané věci, nehledě k tomu, že tento zápis nebyl ani nijak datován, proto byl obžalovanému vrácen po skončení hlavního líčení.

27.) Pokud jde o výsledcích manželů [příjmení], které několik svědků označilo jako cíl intrik obžalovaného v době soužití s poškozenou, dle sdělení jejich dcery [jméno] [příjmení] jsou to osoby již velmi vysokého věku a sužované řadou chorob, z tohoto důvodu se jejich výsledcích nejevil ani účelný ani vhodný. Jejich dcera však sdělila, že v minulosti jim obžalovaný dělal různé naschvály, nadával jim a vyhrožoval, což řešila i policie (čl. 279).

28.) Podstatnou část obsahu trestního spisu pak představují listinné důkazy vztahující se k přestupkovým řízením iniciovaným buď jednou či druhou stranou. Tyto důkazy jsou spíše než svým doslovným obsahem významné zejména pro zjištění, zda pro některou část obžalobou popsaného skutku nebyl jeden z obžalovaných již pravomocně uznán vinným z přestupku a nejedná se tedy o porušení zásady ne bis in idem. Na čl. 515 je založeno rozhodnutí [stát. instituce] ze dne 2. 2. 2012, sp. zn. 5977 2011 /2500, jímž byl obžalovaný uznán vinným z přestupku proti občanskému soužití podle tehdy platného zákona o přestupcích (č. 200/1990 Sb.). Konkrétně se měl dopustit toho, že pěstí nebo různými předměty tloukl na dveře nebo okna poškozených, naházel do jejich zahrady střepy, pomocí kompresoru nastříkal odsáváním roztok sava, strkal sirku do domovního zvonku poškozených, tahal poškozenou za ruce a za vlasy, pomlouval ji, že ho okradla o 150 000 Kč, poškodil provizorní laťovou bariéru mezi zahradami a naházel ji poškozeným na balkon, nebo vyškubl zámek jejich jízdních kol. Za to mu byla uložena pokuta ve výši 3 000 Kč. Jde o jednání, které sice někteří svědci (zejména přímo poškození) popisují jako součást jednání obžalovaného, nicméně obžaloba jej vinní z jiných kazuistik, a proto se z tohoto pohledu nejedná o porušení zásady dvojího přičítání.

29.) Obžalovaný byl dále uznán vinným z přestupku proti občanskému soužití rozhodnutím [stát. instituce] ze dne 19. 5. 2017, sp. zn. 6573 2016 MULET/1210, pro jednání spočívající v tom, že v září 2016 schválně znemožnil opravu štitové zdi domu poškozené, když ze střechy svého domu vystrčil dvě trubky, ačkoliv mu stavební práce byly dopředu oznámeny, čímž poškozené vznikla škoda. Za toto jednání byla obžalovanému uložena pokuta ve výši 5 000 Kč, přičemž uznání viny obžalovaný nezvrátil ani odvoláním ke krajskému soudu, ani podáním správní žaloby vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 52 A 79/2017, ani podáním kasační stížnosti k Nejvyššímu správnímu soudu ČR (sp. zn. 7 As 258/2018, čl. 390, 637). Ani toto jednání však nepředstavuje překážku věci rozhodnuté, nicméně obě správní rozhodnutí podporují obžalobu v tom, že obžalovaný má sklony k páčání schválností.

30.) V případě obžalované [příjmení] se jedná o dvě rozhodnutí ve správním řízení, která mají vztah k projednávané věci. Jednak byla rozhodnutím [stát. instituce] ze dne [datum], sp. zn. [číslo] 2016 MULET/1210, uznána vinnou tím, že poškozenou dne [datum] nazvala "mafíánkou a dalšími vulgárními výrazy" (čl. 355), jednak byla tímž správním orgánem původně uznána vinnou tím, že poškozené nadávala "vražedkyně, pičo, kurvo, krávo a podobně" (čl. 783), nicméně krajský úřad řízení ohledně tohoto přestupku zastavil, když o stejném jednání je vedeno trestní řízení v projednávané věci (čl. 791).

31.) Z hlediska listinných důkazů pak nemohou zůstat bez povšimnutí audiovizuální záznamy na čl. 866 dodané k důkazu poškozenými, na nichž jsou schválnosti, nemístné projevy nebo útoky obžalovaných zaznamenány in natura. Nahrávky zachycují například situaci, kdy oba obžalovaní "slídí" za plotem zahrady poškozené a záměrně se snaží vyvolat konfrontaci, vysmívají se poškozeným, popřípadě [jméno] [příjmení] nazývají "klientem" poškozené (což koresponduje s tím, že ji obžalovaný nazýval "šlapkou"), přestože je poškozená opakovaně důrazně vyzývá, aby je neobtěžovali (soubor 2016), nebo kdy obžalovaný na zahradě nahlas vyzývá obžalovanou "zavolej Vasilovi" (soubor 2016), nebo kdy obžalovaný pouští na své zahradě cirkulárku, a to i po setmění (např. soubor 2016), pouští velmi hlasitě rádio, hází na zahradu poškozených kamenem, rajčetem, vykřikuje na ulici "udavači jedou", nebo obžalovaná vykřikuje "Hitler by je vyslechl a popravil", popřípadě obžalovaný na zahradě vykřikuje "máma potrpí, moc potrpí, chcípne hromada lidí". Na řadě záznamů, zejména na těch, které poškozená pořizuje ze své zahrady přes společnou zeď, je z celkového projevu a zejména z artikulace obžalovaného zřejmé, že je pod vlivem alkoholu, což podporuje svědecké výpovědi v tom, že jeho chování gradovalo zejména, když byl podnapilý (jedná se o záznamy ve složce "důkazy pro potřebu policie").

32.) Na základě takto provedeného dokazování dospěl okresní soud k závěru, že skutek popisovaný obžalobou je autentický a že není třeba jej dále doplňovat o další důkazy. Ačkoliv znalecké posudky nekonstatují ani u jednoho z obžalovaných žádné výraznější anomálie, naopak dokonce vylučují tendence lhát, nebo zkreslovat skutkový děj, popřípadě popírají iniciativu obžalovaných k vyvolání sousedských intrik, ostatní provedené důkazy těmto závěrům neprospívají, popěrnou obhajobu obžalovaných vyvrací a naopak svědčí obžalobě. Je přirozené, že sousedský spor je omezen jen na určitý okruh osob, které o něm mohou podat podrobné a relevantní informace, obdobně jako tomu například bývá v případech domácího násilí. Často jde totiž o jednání, která se odehrávají tzv. za zavřenými dveřmi, zejména v domě, na zahradách a podobně. Proto výpovědi některých svědků, kteří nebyli schopni nic bližšího uvést k soužití obžalovaných s poškozenými, zejména mezi nimi nezaznamenali žádné spory nebo naschvály (například [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení]) ještě neznamená, že obžalovaní hovoří pravdu, když celá řada dalších důkazů svědčí o opaku.

33.) Výpověď poškozené, u níž ostatně znalecké posudky také vyloučily sklony k záměrnému zkreslování skutkového děje nebo tendence ke konfrontačnímu způsobu jednání, byla velmi podrobná a z tohoto pohledu i věrohodná. Jen obtížně si lze představit, že by poškozená prezentovala zážitky, které prožila dříve, než navázala soužití s obžalovaným, a nyní je záměrně zosobňuje vůči obžalovanému s cílem mu uškodit, nebo se mu pomstít za to, že již nechtěl

obnovit partnerský vztah. Jak je zřejmé i z psychologických posudků, byla to poškozená, nikoliv obžalovaný, kdo z této dvojice měl mentální převahu, proto se obžalovaným prezentovaná verze, že on byl tím, kdo rozhodl o ukončení vztahu a jeho neobnovení, nejeví pravděpodobně. Naopak se na základě osobnostních profilů jeví mnohem pravděpodobnější, že poškozená již nechtěla nadále snášet alkoholové epizody obžalovaného a s tím spojené projevy chování, kdy měl potřebu moralizovat její rodinu, a to nevhodným vulgárním způsobem. Jak uzavřel psycholog, obžalovaný má tendenci prosazovat své názory, protože ty jediné považuje za správné, touží tzv. vystupovat na piedestal a cítit se obdivován, uznáván. Lze si představit, že partnerský vztah s poškozenou, která je inteligentní a výrazněji mladší, obžalovaného naplňoval. Když ale poškozená již nadále nechtěla obžalovaného coby životního partnera, postrádal onu vyžadovanou prestiž a intenzivně se tomuto pocitu začal bránit. Ačkoliv jeho jednání během dosavadního života bylo zásadně bez potřeby korekcí, odmítnutí poškozené v něm zesílilo histrionské rysy. Ty jsou obecně spojeny nejen s přehnanou dramatičností, ale i afektivními reakcemi na neúspěch a nezřídka jsou spojeny s pomstychtivostí a sofistickými intrikami. Intriky obžalovaného přitom nebyly sofistickované ani tak svým charakterem (obžalobou popsané naschvály rozhodně nevyžadují vysokou mentální kapacitu), ale zejména svou systematickostí a dlouhodobostí. Obžalovaný, který byl již poživatel starobního důchodu, z nich de facto udělal smysl svého života. Cíleně čekal na to, kdy se poškození budou zdržovat na své zahradě, aby rušil jejich klid, vyčkával odchodu či odjezdu poškozené z domu, v noci obětoval vlastní spánek, aby mohl poškozené budit ze spaní hlukem. Naopak v řízení nebylo prokázáno nic z toho, co uvádí na svou obhajobu - tedy že to byl vlastně on, kdo je obětí sousedských naschválů a intrik. I tento způsob obhajoby zapadá do jeho psychologického profilu, neboť znalec konstatovat značně idealizovaný sebeobraz. Zatímco osobnostně je obžalovaný výrazný extrovert, sám sebe rád pasuje do submisivní role, což bylo zjevné i z jeho chování v průběhu hlavního líčení. Z obsahu přestupkových spisů je také zřejmé, že část jednání, které mimo jiné popisovali svědci, byla obžalovanému prokázána a byl za to správním orgánem potrestán. Charakter jeho jednání coby přestupku, kdy záměrně bránil provedení stavebních prací na domě poškozené, dokonce prošel revizí Nejvyššího správního soudu.

34.) Je přitom zřejmé, že svědecké výpovědi se v podstatných bodech shodují. Jejich podrobnost je přirozeně ovlivněna tím, do jaké míry svědci přicházeli do styku s obžalovaným, ale schválnosti popisují i zdánlivě nezaujatí svědci, jako spolužačka dcery poškozené nebo její známí, kteří se u poškozené tu a tam stavili na návštěvu. Negativní zkušenosti s obžalovaným měli i další sousedí v ulici, kteří si dovolili postavit se na obranu poškozené. Nehledě také k tomu, že ochota dalších obyvatel ulice vypovídat o sporech v sousedství, obzvláště spočívají-li v působení schválností, je limitována obavami, aby svým svědectvím na sebe neuvrhli pozornost obžalovaných a nestali se případně terčem jejich dalších útoků. Celkově se obsah svědeckých výpovědí okresnímu soudu jeví jako zcela autentický, rozhodně jej nelze označit za jakýsi komplot, kdy by se celá řada svědků domluvila a záměrně oba obžalované obvinila z jednání, kterých se nedopustili. K tomu některým svědkům zjevně chybí motivace, ale především takovému závěru nesvědčí žádná indicie, která by byla součástí trestního spisu, s výjimkou obhajoby obžalovaných samotných.

35.) Pokud jde o obžalovanou [příjmení], ta do skutkového děje vstoupila později. Svědci popisují, že zpočátku do jisté míry převzala fráze obžalovaného a později se sama stávala aktivnější. Sžila se s prezentovanou submisivní rolí obžalovaného, ostatně sama má navzdory výrazně extrovertní povaze zcela identické tendence, a horečnatě se postavila na jeho obranu. Jakékoliv jednání, které by jen náznakem mohlo být namířeno proti ní nebo obžalovanému, prezentuje jako spiknutí. To dobře ilustruje zcela nepochopitelné oznámení na svědka [příjmení], kterého obvinila z toho, že ji chtěl zabít autem, ačkoliv svědek s ní nikdy předtím nepřišel do styku. Typické jsou potom její výroky o účelovém spiknutí policie, státního zastupitelství, úřadů a poškozených nebo o "členech party", jejichž jediným cílem je obžalovaným křivdit a potírat jejich práva. Ve všech institucích, které kdy daly poškozené v něčem za pravdu, si zosobňuje zlo, proti

němuž musí - z povahy své osobnosti - vitálně bojovat. Ačkoliv si okresní soud dokáže představit, že v běžném životě dokáže jednat nekonfliktně, přátelsky, téma tzv. [anonymizováno] mafie je pro ni již natolik citlivé, že sebemenší náznak nesouhlasu s její představou vnímá jako cílené přikopání. Její jednání spočívalo spíše ve verbálních útocích a určitým "chvástání" tím, jak celou situaci definitivně vyřeší za pomoci Ukrajinců, byť v jednom případě došlo i fyzickému útoku za použití paralyzérů. Nicméně dokázala svou histrionskou roli hrát velmi přesvědčivě i tím, když po ulici podle svědeckých výpovědí chodila s prstem v kapse vydávající ho za zbraň nebo ostentativně dávala za sklo svého vozidla transparenty upozorňující na "zločinné spolčení" jejich sousedů s městským úřadem. Část skutku, kdy poškozenou mimo jiné nazývala "hlavou [anonymizováno] mafie", okresní soud ze skutkové věty nevyjímal, přestože z obsahu správních spisů je zřejmé, že v roce 2018 byla uznána vinnou z přestupku mimo jiné za to, že poškozenou nazvala "mafiánkou". Jde o výroky do jisté míry totožné, nicméně v případě uznání viny ve správním řízení se jednalo o jeden konkrétní výrok vynesený konkrétního dne (čl. 541), zatímco v případě trestní věci se jedná o výroky opakující se, navíc obohacené tím, že se jedná o hlavu [anonymizováno] mafie, která uplácí tamní úředníky a policisty.

36.) Celkově skutek popsany obžalobou doznal v případě obou obžalovaných dílčích změn, které však nemají vliv na podstatu jejich jednání. Je zřejmé, že jednání obžalovaných se odehrávalo v delším časovém období a je složeno z celé řady kazuistik, kterých se v průběhu několika let postupně dopouštěli. Je proto přirozené, že slyšení svědci ve svých výpovědích nevzpomněli na každé jednotlivé jednání, které jim za vinu klade obžaloba, ale většinu z nich dokázali identifikovat, popřípadě si vzpomněli na jiné, které původně součástí obžaloby nebylo. Z těchto důvodů tedy okresní některé kazuistiky vyňal nebo jiné naopak do skutku zařadil, aniž by tím byla narušena totožnost skutku jako takového.

37.) Z hlediska právní kvalifikace lze zcela nepochybně u obou obžalovaných hovořit o naplnění zákonných znaků přečinů nebezpečného vyhrožování a nebezpečného pronásledování, byť na první pohled se tyto skutkové podstaty mohou překrývat. Přečinu nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se totiž dopustí pachatel, který jiného dlouhodobě pronásleduje tím, že vyhrožuje ublížením na zdraví nebo jinou újmu jemu nebo jeho osobám blízkým, zatímco přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku spáchá ten, kdo jinému vyhrožuje usmrcením, těžkou újmu na zdraví nebo jinou těžkou újmu takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu.

38.) Objektem přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku je ochrana skupiny obyvatel a jednotlivců před vyhrožováním smrtí, těžkou újmu na zdraví nebo jinou těžkou újmu před závažnými výhrůžkami, přičemž jinou těžkou újmu je újma srovnatelná s důsledky, které nastávají v případě usmrcení nebo těžké újmy na zdraví. Musí se jednat o výslovně uvedené důsledky ve spojení s konkrétními skutkovými okolnostmi a subjektivním vnímáním osoby poškozené. Z tohoto je tedy patrné, že musí docházet k vyhrožování škodou velkého rozsahu, usmrcením či způsobením těžké újmy osobě, na níž je tento trestný čin páchan. Normativním znakem této skutkové podstaty je možnost vzbuzení důvodné obavy. Vyhrožování musí tedy být způsobilé vzbudit u poškozeného důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví, když důvodnou obavou se v dané souvislosti rozumí obava objektivně způsobilá vyvolat vyšší stupeň úzkosti nebo jiného tísnivého pocitu ze zla, kterým je na poškozeného působeno. Musí být tedy pečlivě hodnoceno, zda v důsledku konkrétního jednání je vznik důvodné obavy reálný. Přitom se nelze omezit jen na vlastní obsah slovního prohlášení pachatele, ale jeho výroky je třeba hodnotit ve spojení s dalším konáním pachatele. Závěr, zda jde o výhrůžky způsobilé vzbudit důvodnou obavu z jejich uskutečnění, je třeba posuzovat na základě komplexního posouzení situace (Šámal a kol. Trestní zákoník. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 3286).

39.) Oproti tomu přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 tr. zákoníku chrání osoby před dlouhodobým pronásledováním, které může probíhat několika způsoby. Objektivní stránka tohoto trestného činu zahrnuje dlouhodobé pronásledování jiného prováděné

v konkrétních, zákonem taxativně stanovených formách jednání, které jsou způsobilé v jiném vzbudit důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých. Společným jmenovatelem všem formám pronásledování je záměr pachatele obtěžovat jiného tak intenzivně, že to již ohrožuje jeho psychickou a v některých případech i fyzickou integritu. Důvodná obava zde vyjadřuje stav poškozeného, který je objektivně způsobilý vyvolat u něj vyšší stupeň obav, úzkosti nebo jiného tísnivého pocitu ze zla, jímž pachatel působí na poškozeného, přičemž však není nutné, aby byl takový pocit v poškozeném skutečně vyvolán. Dlouhodobostí se u tohoto trestného činu rozumí několik vynucených kontaktů pachatele s poškozeným nebo pokusů o ně, které zároveň musí být způsobilé vyvolat v poškozeném důvodnou obavu. Zpravidla se bude jednat o soustavně, vytrvale, tvrdošijně a systematicky prováděná jednání pachatele, která vybočují z běžných norem chování a mohou v některých případech i nebezpečně gradovat. Úprava podle tohoto ustanovení má chránit nerušené mezilidské soužití ochranou tělesné a duševní integrity, osobní svobody a soukromí. Ve vztahu k přečinu nebezpečného pronásledování se jinou újmou rozumí narušení sexuální integrity, rodinného soužití, způsobením škody na majetku, odborné pověsti a podobně. Újma zde není pojímána jako těžká újma, neboť v takovém případě by se jednalo o přečin nebezpečného vyhrožování (Šámal a kol. Trestní zákoník. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 3301).

40.) Lze tedy uzavřít, že rozdíl mezi oběma přečiny spočívá nejen v chráněném zájmu, tedy objektu daného trestného činu, ale rovněž v normativních znacích těchto trestných činů. Zatímco u přečinu nebezpečného pronásledování se jedná o dlouhodobý stav, kdy ve formě pronásledování je vyhrožováno oběti ublížením na zdraví nebo jinou újmou jemu nebo jeho osobám blízkým, tak u přečinu nebezpečného vyhrožování se může jednat o jednorázový akt, kdy pachatel vyhrožuje oběti zásahem do tělesné integrity tím nejzávažnějším způsobem, tedy usmrcením nebo těžkou újmou na zdraví, nebo jinou těžkou újmou, přičemž takové jednání musí být způsobilé vyvolat důvodnou obavu. Přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 tr. zákoníku ohrožuje mezilidské soužití včetně práva na soukromí, tělesnou i duševní integritu oběti nebo jí blízkých osob v nižší míře, než je tomu při nebezpečném vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku. U tohoto přečinu nejde o intenzitu hrozby újmy, nýbrž o intenzitu útoků vůči osobě poškozené. Podstata nebezpečného vyhrožování podle § 353 tr. zákoníku pak směřuje do nejzávažnějších forem narušení tělesné integrity, bez ohledu na četnost útoků, s podstatným následkem, že takové jednání může vzbudit důvodnou obavu. Nejedná se tak o vztah subsidiarity a speciality, nýbrž o dva samostatné trestné činy, chránící jiné zájmy, působící jinou intenzitou, mířené na odlišné obavy poškozených včetně rozdílů možného trvání útoků. U nebezpečného pronásledování jde v první řadě o trvalý stav, kdy oběť či poškozený z důvodu opakovanosti útoků pachatele ztrácí svoje soukromí, ztrácí pocit bezpečí a jistoty, žije ve strachu, s vnitřním pocitem disharmonie, působí na ni zastrašování a vyhrožování pachatele. Jednáním pachatele je narušován soukromý a rodinný život včetně možného zásahu do majetku a dalších oblastí souvisejících s právem na soukromí a poklidné soužití ve společnosti. Na druhé straně přečin nebezpečného vyhrožování je trestným činem zaměřeným na samotné vyhrožování jako takové, kdy je podstatné vzbuzení důvodné obavy. Míří tak na obavy o svůj život v těch nejtěžších formách (usmrcení, těžká újma na zdraví) a jinou těžkou újmou se srovnatelnými důsledky, kdy je například vyhrožováno škodou velkého rozsahu nebo usmrcením či těžkým ublížením na zdraví osobě blízké osoby oběti. Souběh trestných činů je možný s ohledem na shora uvedené závěry a vzhledem ke skutečnosti, že skutek, resp. skutky mají být kvalifikovány podle všech možných ustanovení zvláštní části trestního zákoníku.

41.) Aplikováno na projednávanou věc, jednání obou obžalovaných má základ v nebezpečném pronásledování. Je zřejmé, že obžalovaní svým jednáním naplnili znaky dílčích skutkových podstat podle § 354 odst. 1 písm. a), b), d) tr. zákoníku. V průběhu let oba poškozeným vyhrožovali fyzickou likvidací, zejména za pomoci jistého [jméno] nebo obecně Ukrajinců, podpálením nebo výbuchem domu, nebo nepřímo, například tak že "matku vynesou ve futrále

nohama napřed" nebo že "Hitler by je postřílel". Svým obsahem tyto výhrůžky přesahují prosté ublížení na zdraví nebo jinou újmu a v jednotlivých případech tak naplňují skutkovou podstatu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, ve svém souhrnu pak skutkovou podstatu podle § 354 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť poškození jim byli vystaveni trvale, po dobu několika let. Jednání obžalovaných přitom bylo do určité míry bizarní - například když obžalovaný běhal se sekyrou po zahradě a vyhrožoval přitom zabitím, popřípadě když obžalovaná obvinila svědka [příjmení] z úmyslu ji usmrtit, nebo zákeřné - například když obžalovaný na různých místech na nemovitostech poškozených aplikoval kyselinu máselnou (silně zapáchající látku využívanou mimo jiné pro rybolov), proto si nemohli být jisti tím, jak se obžalovaní zachovají a co se jim tzv. honí hlavou. Objektivně byly tyto výhrůžky způsobily vyvolat důvodné obavy o život a zdraví poškozených či nejbližších rodinných příslušníků, což poškozená i popisovala ve své výpovědi.

42.) Z obsahu důkazů je také zřejmé, že obžalovaní vyhledávali osobní blízkost poškozených, zejména pak poškozené [příjmení], na níž společně opakovaně pokřikovali, když se objevila na ulici, nebo když obžalovaný poškozené sledoval za zdí mezi zahradami nebo ukryt ve stromech. Sám obžalovaný také pronásledoval poškozenou, když odcházela z domu, stavěl se jí před vozidlo, aby nemohla odjet, popřípadě vyhledával její blízkost nepřímo páchním různých naschválů, například když jí v zimě lil vodu za čelní sklo vozidla, nebo jí po karoserii rozmazal výkaly. Konečně lze bez pochybností konstatovat, že veškeré jednání, ať už šlo o nadávky, výhrůžky, nevyžádané osobní kontakty a různé naschvály omezovalo obvyklý způsob života poškozených. Nemohli například trávit čas na zahradě, protože tam obžalovaný pouštěl rádio nebo cirkulárku, házel různé předměty, nebo nastříkal kyselinu máselnou, nemohli v noci v klidu odpočívat, protože je obžalovaný ze spaní budil, nebo museli řešit problémy, když jim obžalovaný provedl nějakou schválnost na vozidle. Obžalovaná se je snažila dehonestovat především verbálně, což v takové míře, kdy se toto jednání opakovalo, neutuchalo, běžný život znepříjemňuje.

43.) Celkově jednání obžalovaných objektivně vzbuzovalo obavy o život a zdraví poškozených, neboť ani u některých naschválů, zejména když je jejich objektem motorové vozidlo, nemusí být vyloučeno, že může dojít k ublížení na zdraví například v důsledku havárie s poškozeným vozem. Přitom nemusí jít výlučně o zdraví fyzické, ale i zdraví psychické, neboť neutuchající intriky ze strany sousedů se zcela jistě podepisuje i na duševní pohodě těch, vůči nimž jsou namířeny.

44.) V případě obžalovaného [jméno] byly naplněny i zákonné znaky přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku, neboť v jednom případě - a vyplývá to ze shodných výpovědí poškozené a jejího druha [jméno] [příjmení] - bez souhlasu poškozené vnikl do jejího domu. Poškozená se balila na cestu, její druh mezitím šel pro auto a toho obžalovaný využil, vnikl do předsíně domu a poškozenou tam doslova zatlačil. Byť jde o jednání krátkodobé, ojedinělé, plně naplňuje to, co vyžaduje zákon pro spáchání tohoto přečinu.

45.) Okresní soud má naopak pochybnosti o naplnění zákonných znaků přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, který měl v projednávané věci u obou poškozených představován způsobením duševní poruchy, konkrétně poruchy přízpusobením v reakci na těžký stres. Je pravdou, že tato diagnóza byla původně konstatována znaleckým posudkem z odvětví psychiatrie, a to na základě společného vyšetření obou znalců, nicméně psychiatr MUDr. Alexander Štorek v hlavním líčení tuto diagnózu navzdory předchozím závěrům významně zpochybnil (viz odst. 16). Ačkoliv znalkyně z odvětví psychologie ji i nadále hájila jako důvodnou, nelze odporovat závěru, že konstatování duševní poruchy je disciplínou na výsost psychiatrickou, nikoliv psychologickou. Ačkoliv okresní soud nepochybně, že na duševní stav poškozených muselo mít jednání obžalovaných vliv, duševní útrapy, které zažívali, nedosáhly podle konečného výsledku dokazování úrovně poruchy zdraví ve smyslu trestního zákoníku. Z těchto důvodů okresní soud částečně upravil žalovaný skutek a původní právní kvalifikaci podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku u obou poškozených vypustil.

46.) Vytrvalost, zarputilost, zákeřnost a frekvence jednání obžalovaných přitom, podle názoru okresní soudu, vylučuje, aby bylo postiženo mírnějšími prostředky, než prostředky trestního práva. Z obsahu dokazování je zřejmé, že obžalovaní byli opakovaně uznáni vinnými z různých přestupků, přesto je ani pravomocné uznání viny neodradilo, aby v útocích na poškozené pokračovali. Přestupky přitom tvoří vždy jen určitou výseč toho, co poškození skutečně zažívali a co v plném rozsahu popisuje teprve podaná obžaloba. Okresní soud se domnívá, že uplatnění materiálního korektivu podle § 12 odst. 2 tr. zákoníku není v projednávané věci v žádném případě na místě, neboť míra výhrůžek a omezení v běžném způsobu života poškozených dosáhla trestněprávní úrovně.

47.) Z hlediska úvah o druhu a výměře trestu je pro okresní soud podstatné, že obžalovaní s poškozenými již delší dobu nesousedí, a proto není třeba po určitou dobu sledovat jejich chování a podrobovat je zkušební době podmíněného odsouzení k trestu odnětí svobody. Nehledě k tomu, že mimo shora popsané sousedské intriky vůči poškozeným, popřípadě vůči sousedům [anonymizováno], je chování obžalovaných zásadně nezávadné, zejména pokud jde o přestupky nebo trestné činy zaznamenané v příslušných evidencích. S ohledem na mírnou trestní sazbu u přečinů podle § 353 a 354 tr. zákoníku je současně zřejmé, že uložení trestu spojeného s přímým omezením osobní svobody je v projednávané věci prakticky vyloučeno s ohledem na ustanovení § 55 odst. 2 tr. zákoníku. Obžalovaný je pak stíhán i za přečin podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku s trestní sazbou do dvou let, nicméně charakter tohoto konkrétního skutku je spíše méně závažný. Z variace dalších alternativních trestů se proto okresnímu soudu jako nejprůběhavější jeví tresty peněžité, když výkon trestu obecně prospěšných prací není s ohledem na věk obžalovaných vhodný a stejně tak se s ohledem na omezené možnosti elektronického monitoringu nejvíce jeví jako efektivní trest domácího vězení. Oba obžalovaní jsou poživatelé starobního důchodu, proto okresní soud volil spíše nižší denní sazbu. Z pohledu jejich počtu pak hodnotil charakter trestné činnosti jako úmyslné, dlouhodobé, zahrnující skutkovou podstatu více trestných činů a bez okolností, které by bylo obžalovaným možno klást jako polehčující. Vzhledem k tomu, že obžalovaný páchal trestnou činnost po delší dobu a spáchal oproti obžalované další trestný čin, navíc s přísnější trestní sazbou, je v jeho případě potrestání přísnější. V rámci těchto úvah tedy okresní soud uložil obžalovanému úhrnný peněžitý trest v celkové výměře 40 000 Kč sestávající ze 160 denních sazeb po 250 Kč, obžalované pak úhrnný peněžitý trest v celkové výměře 30 000 Kč sestávající ze 120 denních sazeb po 250 Kč.

48.) V adhezním řízení se s nárokem na náhradu nemajetkové újmy připojili oba poškození. Své nároky výslovně označili jako náhradu za ztížení společenského uplatnění ve výši [částka], respektive 414 013 Kč, k čemuž doložili i znalecký posudek znalkyně MUDr. Lucie Laclové s aprobační na stanoví nemateriální újmy na zdraví, a dále uplatnili další nemajetkovou újmu, oba shodně ve výši 500 000 Kč. Poškozená [příjmení] pak uplatnila i přímou škodu, a to v podobě náhrady výloh spojených s pořízením znaleckého posudku MUDr. Lucie Laclové ve výši 30 000 Kč.

49.) Oba základní nároky poškozených se výslovně opírají o ustanovení § 2958 občanského zákoníku. Podle něj platí, že při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.

50.) Výkladem uvedené právní normy se opakovaně zabýval Nejvyšší soud ČR v rámci rozhodovací činnosti. Plyne z ní, že ustanovení § 2958 o. z. v sobě kumuluje tři samostatné nároky - náhradu za vytrpěné bolesti (bolestné), náhradu za ztížení společenského uplatnění a náhradu za další nemajetkové újmy. Tyto tři nároky jsou od sebe oddělitelné, proto platí, že se samostatně uplatňují, promlčují a podobně (k tomu srov. usnesení NS ČR ze dne 30. 5. 2019, sp. zn. 25 Cdo 2596/2018).

51.) Pokud jde o bolestné, Nejvyšší soud opakovaně vyložil, že nárokem na odškodnění bolesti se rozumí odškodnění bolesti v tzv. širším smyslu, tedy jak bolesti fyzické, tak i duševního strádání. Proto běžné obtíže spojené s ublížením na zdraví určitého typu jsou zahrnuty již v ohodnocení bolesti. Za běžné obtíže přitom příkladem považuje nemožnost vykonávat práci a věnovat se svým zálibám, vedlejší účinky léků, strach z léčebných zákroků, obavy z dalšího vývoje zdravotního stavu, nesamostatnost či závislost na péči třetích osob, sdílení nemocničního pokoje s dalšími pacienty, odloučení od rodiny a přátel a obdobné nepříjemné a omezující okolnosti. Tyto stavy jsou pravidelně spojené s léčením, případně s hospitalizací ve zdravotnickém zařízení, a pro každého pacienta jsou v zásadě stejné. Fyzické vnímání samotné bolesti totiž nelze oddělit od negativního vnímání diskomfortu spojeného s léčením. Pokud fyzické či duševní útrapy překročí obvyklou zátěž a stanou se trvalými, jsou odškodňovány v rámci náhrady za ztížení společenského uplatnění.

52.) Oproti tomu další nemajetkové újmy jsou novou kategorií náhrady za újmu na zdraví, kterou nelze jednoduše definovat, avšak má vystihovat nekonečnou variabilitu soukromého života a různých životních situací, které dosud odškodňovány nebyly. Další nemajetkové újmy při ublížení na zdraví jsou spojeny se zásahem do zdraví, který nespočívá v přechodné bolesti ani ve fyzické či psychické újmě dlouhodobého (trvalého) charakteru. Jde o specifické okolnosti vymykající se obvyklému průběhu léčby a stabilizace zdravotního stavu, tedy okolnosti, které nenastávají pravidelně, ale zvyšují intenzitu utrpěné újmy na zdraví nad obvyklou míru - například nečekaně závažné komplikace spojené s léčením a z nich plynoucí omezení, jako je mnohatýdenní přišití končetiny v nepřírozené poloze za účelem tvorby a přenosu laloků při rekonstrukční chirurgii, nemožnost zúčastnit se pracovní či studijní stáže, sportovního utkání nebo jiné pro poškozeného významné plánované aktivity, potrat těhotné poškozené způsobený psychickým otřesem, nikoli škodnou událostí samotnou a podobně. Nepřiměřené rozšíření zbytkové kategorie další nemajetkové újmy by, podle názoru Nejvyššího soudu, vedlo k vynětí standardních situací z rámce odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění, a tím k nesystémovému stírání rozdílů mezi jednotlivými druhy nemajetkových újem na zdraví (k tomu srov. usnesení NS ČR ze dne 1. 11. 2017, sp. zn. 25 Cdo 2245/2017). Kategorie dalších nemajetkových újem přitom není jakýmsi abstraktním pojmem, který by se v praxi nedařilo naplnit z toho důvodu, že veškeré duševní útrapy jsou soudy považovány za běžně spojené s újmou na zdraví a rekonvalescencí, ale v jiné trestní věci Nejvyšší soud vyložil, které stavy mohou do této kategorie eventuálně zapadat (k tomu srov. usnesení NS ČR ze dne 2. 5. 2019, sp. zn. 25 Cdo 2635/2018, odst. 13 a 14 - akutní psychické strádání, které poškozený prožíval proto, že se v důsledku hospitalizace nemohl postarat o blízkou osobu, závislou na jeho péči, nebo nemožnost strávit s osobami blízkými Vánoce).

53.) Pro úplnost je třeba uvést, že výklad uplatňovaný Nejvyšším soudem se liší od výkladu, který je obsahem komentáře k novému občanskému zákoníku (srov. Švestka, Dvořák, Fiala a kol.: Občanský zákoník, Komentář, Svazek VI. (§ 2521-3081), Wolters Kluwer, Praha 2014, str. 1108-1109) a je kritizován i částí odborné veřejnosti (viz např. D. Malíš: Polemika s pohledem Nejvyššího soudu na tzv. další nemajetkové újmy při ublížení na zdraví, Bulletin advokacie č. 7-8/2019, str. 30-37), nicméně teze opakované Nejvyšším soudem byly vysloveny již ve stanovisku ze dne 12. 3. 2014, sp. zn. Cpjn 14/2014, jímž se stanovuje metodika k náhradě nemajetkové újmy na zdraví (odst. V) a okresní soud nemá důvodu se od nich jakkoliv odchylovat a plně se s nimi ztotožňuje.

54.) V projednávané věci je zřejmé, že závěry znalkyně MUDr. Lucie Laclové - a vyplynulo to i z jejího výsledku v hlavním líčení (čl. 868) - jsou významně navázány na psychiatrické a psychologické znalecké zkoumání poškozených provedené v přípravném řízení znalci MUDr. Alexanderem Štorkem a PhDr. Norou Martincovou. V době, kdy byl tento znalecký posudek zpracován, nebylo znalkyni známo, jakým způsobem psychiatr zpochybní své původní závěry v hlavním líčení, což samozřejmě staví trvalý charakter duševní a do jisté míry i fyzických útrap

do jiného světla. Byť změnu náhledu znalce Štorcka sama znalkyně Laclová nepovažuje za nikterak významnou, znalec podle ní původní diagnózu neodvolal, podle názoru okresního soudu znalec Štorek v hlavním líčení jednoznačně vyjádřil přesvědčení, že příznaky typické pro diagnostikovanou poruchu přizpůsobení nemohly být natolik silné a v čase fakticky neměnné, když i během problémového soužití se sousedy poškození neprojevovali významnější známky omezení zejména v pracovní a studijní činnosti, v navazování partnerských vztahů a podobně. Považuje také za obvyklé, že příznaky odeznívají společně s vymizením stresujícího faktoru, což však poškozená nepochybně. Znalec v žádném případě neměl v úmyslu duševní útrapy zlehčovat, nicméně implicitně vyjádřil názor, že subjektivní vyličení obtíží poškozených je nadnesené, neodrážející se objektivně v tom, jak žili. Alespoň tak jeho postoj v hlavním líčení hodnotí okresní soud. U poškozené pak speciálně mají, podle názoru znalce, tyto útrapy původ v jejím sebehodnocení, které je snižováno faktem, že s obžalovaným, který ji tak závažně terorizoval, dříve udržovala intimní vztah.

55.) Je třeba kriticky poznamenat, že znalecký posudek z odvětví stanovení nemateriální újmy není nijak sofistikovaným rozbořením duševního stavu poškozených, v zásadě jde o jednostránkové hodnocení v podobě jakéhosi výtahu podstatných závěrů znaleckých posudků opatřených v přípravném řízení. Znalkyni nelze upřít, že poškozené osobně vyšetřila, nicméně základ posudku fakticky spočívá v matematickém hodnocení subjektivních potíží příslušnými koeficienty, které v součtu dávají celkovou sumu náhrady za ztížení společenského uplatnění. Přitom základní specializací znalkyně je soudní lékařství, proto jsou její závěry ve značné míře závislé na znaleckém zkoumání znalců z odvětví psychiatrie a psychologie, k čemuž sama nemá odbornou aprobaci. Jestliže jsou závěry znaleckých posudků natolik provázané a současně je původně konstatovaná duševní porucha natolik zpochybněna, že ji nebylo možno použít ani jako základ pro výrok o vině, má okresní soud důvodné pochybnosti o tom, že ztížení společenského uplatnění je skutečně dáno a že náhrada za něj je stanovena správně. Číselnému vyjádření nemajetkové újmy nelze v zásadě ničeho vyčíst, neboť odpovídá metodice Nejvyššího soudu, a to včetně sumy, která se považuje za výchozí rámcovou částku, nicméně chybí mu to základní, a to zcela přesvědčivé závěry znalců, na jejichž odbornosti je stanovení psychické újmy na zdraví primárně postaveno. Z těchto důvodů tedy okresní soud náhradu za ztížení společenského uplatnění poškozeným nepřiznal. Jako určité řešení by se nabízelo vypracování revizního psychiatrického posudku, nicméně není-li pochyb o vině a trestu, okresní soud již nadále neměl v úmyslu tímto způsobem doplňovat dokazování, když rozhodování o soukromoprávních nárocích na náhradu škody a nemajetkové újmy není primárním cílem trestního procesu.

56.) V návaznosti na to pak, podle jeho názoru, není možné přiznat ani další nemajetkovou újmu, neboť ta je bytostně navázána na zbylé dva nároky podle § 2958 o. z. - bolestné a ztížení společenského uplatnění. Tento nárok má vyvažovat mimořádné okolnosti, běžně se nevyskytující v přímé souvislosti s poruchou zdraví. Poškození uplatnili trvalou poruchu zdraví, avšak nebyla-li spolehlivě zjištěna ani ta, logicky nemůže být důvodný nárok na odškodnění další nemajetkové újmy, neboť není-li dán základ nároku, nemůže být sanována jeho nástavba v podobě mimořádných okolností. [jméno] poškození navíc další nemajetkovou újmu spatřují v tom, že v důsledku jednání obžalovaných museli prodat svůj dům v [anonymizováno] a odstěhovat se na jiné místo, čímž ztratili nejen pocit životní jistoty, ale i sociální vazby a museli se sžívat s novým prostředím (čl. 686). Tato okolnost však, podle názoru okresního soudu, spíše než s poškozením jejich zdraví souvisí se samotným jednáním obžalovaných, kterému se změnou bydliště snažili vyhnout. Shora zmíněné kazuistiky, které Nejvyšší soud ve své dosavadní judikatuře charakterizoval jako další nemajetkovou újmu, mají odlišný charakter a spočívají zejména v komplikacích spojených s léčením nebo s projevy poruchy zdraví. Prodej domu, jakkoliv jde o záležitost významnou, není pohledem okresního soudu možné sanovat v rámci § 2958 o. z., ale podle jiného ustanovení zákona.

57.) Tím se okresní soud dostává k tomu, že zásah do sféry poškozených jednáním obžalovaných je, podle jeho názoru, nezpochybnitelný. Ale, jak bylo uvedeno shora, náhrada nemajetkové újmy v sobě zahrnuje vícero dílčích nároků s vlastním osudem a je povinnosti poškozeného je konkrétně vymezit. Poškození neuplatnili přechodné fyzické či duševní poškození zdraví, aby jejich subjektivní obtíže bylo možné sanovat jako bolestné, ostatně chybí k tomu i patřičné bodové hodnocení, které tento konkrétní nárok předpokládá. Ztížení společenského uplatnění nebylo spolehlivě prokázáno a ruku v ruce s tím souvisí i nemožnost odškodnit další nemajetkovou újmu. Příhodnějším by se jevílo uplatnit vůči obžalovaným nárok na náhradu nemajetkové újmy podle § 2956 o. z., tedy jako zásah do osobnostních práv, zejména práva na osobní čest, soukromí a podobně. Okresní soud se domnívá, že takový nárok by mohl být úspěšný, neboť přečin nebezpečného pronásledování ze své povahy postihuje jednání, které tyto základní osobnostní práva potlačuje. Nicméně poškození své nároky jako sanaci duševní útrap souvisejících s právem na ochranu osobnosti neoznačili a okresní soud nemůže jejich procesní aktivitu nijak nahrazovat a hledat vhodný rámec, do něž by nárok na náhradu nemajetkové újmy nejnázne zapadal. Adhezní řízení je svou povahou stále klasické žalobní řízení a poškození jsou odpovědní za to, jakým způsobem svůj nárok formulují.

58.) Pokud jde o nárok poškozené na náhradu škody ve výši 30 000 Kč za zpracování znaleckého posudku, platí, že tento nárok nelze odškodňovat v adhezním řízení ve výroku o náhradě škody, ale je uplatnitelný v pozdější fázi trestního řízení jako nárok podle § 154 odst. 1 tr. řádu, tedy výdaj účelně vynaložený v souvislosti s uplatněním nároku na náhradu škody (nemajetkové újmy) v trestním řízení. Z těchto důvodů tedy nebylo možná žádnému z nároků poškozených vyhovět, a proto je okresní soud v plném rozsahu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 (osmi) dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Hradec Králové 10. února 2021

JUDr. Miroslav Trávníček
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA
TRESTNÍ PŘÍKAZ

(anonymizovaný opis)

Samosoudce Okresního soudu v Ústí nad Orlicí vydal dne 18.01.2021 v Ústí nad Orlicí podle § 314e odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů (dále jen tr. ř.), následující

trestní příkaz:

Obviněný [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], svářeč, bytem [adresa], s adresou pro účely doručování [ulice a číslo], [PSČ], [obec],

je vinen, že

v období nejméně od 20. 1. 2020 do 31. 8. 2020 v [obec], okres Bruntál, ve [obec], okres Ústí nad Orlicí, a na dalších místech, často po předchozím požití pervitinu či marihuany, někdy každodenně, jindy s přestávkami v řádu několika dnů, v různé denní a noční době vytrvale obtěžoval svoji bývalou partnerku [jméno] [příjmení], [datum narození],

- jednak nežádoucími telefonáty realizovanými na její soukromé telefonní číslo, a to nezdědky s četností několika desítek kontaktů za den, ojediněle i v počtu několikaset kontaktů denně, a takto jednal navzdory skutečnosti, že poškozená [jméno] [příjmení] většinou jeho hovory nepřijímala, přičemž v případech, kdy jmenovaná jeho hovor přijala, mnohdy po telefonu sprostě nadával, vulgárně urážel ji, její matku [jméno] [příjmení], [datum narození], i její sestru [jméno] [příjmení], [datum narození], a přál jí i jejím rodinným příslušníkům smrt a také jim všem opakovaně vyhrožoval ublížením na zdraví a smrtí, například říkal, že [jméno] [příjmení] jednou popraví, že ji jednou zařízne jako prase, že jí to dá sežrat, že kvůli němu chcípne, že hned, jak bude mít možnost, ji strčí do silnice pod nákladřák, že napomůže tomu, aby se s matkou vybouraly v autě, že jednou její matku skopne ze schodů, jako chtěl skopnout i ji, a také [jméno] [příjmení] vyhrožoval, že si počká na její sestru [jméno] [příjmení] a naplve jí do obličeje, že si počká na její matku [jméno] [příjmení], vytáhne ji za vlasy z auta a naplve jí do obličeje, že kvůli ní odchytne její sestru, že odchytne také její matku, a to bude ještě horší, či že se jede podívat za její babičkou a že babičce zapálí dům,

- dále zasíláním nežádoucích zpráv prostřednictvím aplikace Messenger, SMS zpráv a e-mailových zpráv na její soukromé telefonní číslo, respektive na její soukromou e-mailovou adresu, když

v případě telefonických kontaktů se často jednalo i o několik desítek zpráv za den, ojedinele i několik set takových zpráv denně, a takto jednal, přestože poškozená [jméno] [příjmení] na většinu jeho zpráv nereagovala, přičemž tyto zprávy měly převážně urážlivý, vulgární, zastrašující, výhrušný a jiný nevhodný obsah obdobného charakteru jako jeho shora uvedené telefonáty,

- rovněž slovními urážkami při pravidelném asistovaném styku s jejich společným synem [příjmení] [příjmení], [datum narození], svěřeným do výlučné péče [jméno] [příjmení],

- a v neposlední řadě ji rovněž nečekaně osobně vyhledal v průběhu její návštěvy v místě bydliště jejich rodinných příslušníků ve [obec] a zde se domáhal okamžitého styku se synem [příjmení] [příjmení] tím způsobem, že bouchal na okna a dveře domu,

a tímto jednáním, zejména vzhledem k jeho četnosti, charakteru a dlouhodobosti a také s ohledem na povědomí poškozených o tom, že zneužívá návykové látky a že od takového jednání ho neodradila opakovaná oznámení jeho deliktů [jméno] [příjmení] na Policii ČR a ani sankcionování jeho dřívějšího obdobného, méně intenzivního obtěžování [jméno] [příjmení] správním orgánem v přestupkovém řízení, vzbudil v [jméno] [příjmení] a zprostředkovaně i v její matce [jméno] [příjmení] vážné obavy o jejich život a zdraví a rovněž o život a zdraví dalších členů jejich rodiny, omezil obě poškozené v běžném způsobu života zejména tím, že tyto ze strachu z nežádoucího setkání s jeho osobou výrazně utlumily osobní kontakt s nejbližšími rodinnými příslušníky žijícími ve [obec], a také zapříčinil, že [jméno] [příjmení] žila v dlouhodobém stresu a že v důsledku obav, že jí její bývalý partner osobně vyhledá a ublíží jí, byla neustále ve střehu a snažila se nechodit ven bez přítomnosti další osoby,

tedy

jednak

jinému vyhrožoval usmrcením, těžkou újmou na zdraví a jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu,

jednak

jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhrožoval ublížením na zdraví a jinou újmou jemu a jeho osobám blízkým, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktoval a omezoval jej v obvyklém způsobu života,

Tím spáchal

jednak

přechin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku,

jednak

přechin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), písm. c), písm. d) trestního zákoníku.

A odsuzuje se

podle § 354 odst. 1 trestního zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání osmi (8) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání dvou (2) roků a šesti (6) měsíců.

Poučení:

Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení

není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

Ústí nad Orlicí 18. ledna 2021

Mgr. Jiří Procházka samosoudce
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl samosoudcem Mgr. Jiřím Procházkou v hlavním líčení konaném dne 21.11.2018 v Ústí nad Orlicí

takto:

Obžalovaný [jméno] [příjmení]

narozený dne [datum] ve [obec], okres [okres], bytem [adresa], [obec], okres [okres]

je vinen, že

nejméně od 13. 1. 2018 do 20. 2. 2018 v [obec], na vlakovém nádraží, u domu č.p.11, v ulici [ulice], v [obec], v místě současného bydliště poškozené a na jiných místech, ve [obec], okres [okres], v [obec], okres [okres], dlouhodobě a vytrvale, poškozenou [jméno] [příjmení], [datum narození], která s ním ukončila poměr, kontaktoval osobně, na cestě do její práce, dále prostřednictvím telefonátů, SMS zpráv, sociálních sítí facebook, messenger, whatsapp, kdy prostřednictvím tohoto jí mimo jiné posílal zprávy i s výhrůžným (... nechtěj mě nasrat ... nebo opravdu poteče krev..., ... chcípni ..., ... po práci jim ukážu, koho mají zkopat ..., ... zabijou parchanta ...), urážlivým a hanlivým obsahem v úmyslu ji donutit z její strany ukončený vztah opět navázat, dne 13. 1. 2018 a 14. 1. 2018, ji kontaktoval cestou facebooku nejméně 224 krát, 15. 1. 2018 jí poslal sms zprávu s výhrůžným textem, že se její syn [jméno] nevrátí a s jinými výhrůžkami, v tomto dnu ji kontaktoval prostřednictvím telefonu nejméně 18 krát, po tomto si ho poškozená zablokovala na facebookovém profilu, messengeru a dalších aplikacích, od 19. 1. 2018 ji znovu kontaktoval prostřednictvím telefonu s tím, že si s ní potřebuje promluvit, a to až do 29. 1. 2018, kdy jí poslal nejméně deset zpráv, tento den čekal na poškozenou na vlakovém nádraží, kdy si s ní chtěl promluvit, nastoupil s ní do vlaku a po cestě po ní požadoval, aby s ním mluvila, brala mu telefony, odblokovala si ho s tím, že pro ni po práci přijede a půjdou na kafe, budou spolu, vezmou se, od tohoto dne ji téměř každý den kontaktoval prostřednictvím telefonu, nejméně 67 krát, [datum] jela poškozená vozidlem po [obec], všimla si, že za ní jede [jméno] [příjmení], proto vystoupila a šla směrem do náměstí, [jméno] [příjmení] zastavil vozidlo

u vozidla poškozené a dotazoval se, proč se mu vyhýbá, ujíždí mu, pak poškozenou doběhl a doprovázel ji i přesto, že ho opakovaně odmítala, od tohoto dne jí opět zasílal sms zprávy, a to nejméně až do 12. 2. 2018, kdy na ni opět čekal u vlakového nádraží s tím, aby jela do práce jeho vozidlem, že po práci přijede a promluví si, poté ji prostřednictvím telefonu, kontaktoval téměř každý den až 24 krát, opakovaně byl v průběhu uvedeného období u domu poškozené, v jednom případě našla poškozená na okně svého domu dva řetízky, které [příjmení] v minulosti dala, jindy našla za stěrači vozidla, které užívala, dopisy milostného charakteru, kde poškozenou osočuje, že se s ním rozešla, 14. 2. 2018 jí zaslal 11 zpráv cestou facebooku a messengeru, ve kterých si vynucoval kontakt s poškozenou, celá věc vyvrcholila tím, že 16. 2. 2018 opět doprovázel poškozenou vlakem z [obec] do [obec], říkal že si s ní chce promluvit a řešit jejich předchozí vztah, dotazoval se kde byla, opět požadoval, aby si ho odblokovala a když to neudělá, tak od něho nebude mít pokoj, 20. 2. 2018 našla poškozená před vchodem domu, kde bydlí, na okrasné trávě černou kreповou stužku, která dne 22. 2. 2018 zmizela, tím v poškozené vzbudil důvodnou obavu o svůj život a zdraví a o život a zdraví jejího syna, proto vzhledem k těmto okolnostem podala 26. 2. 2018 poškozená návrh u Okresního soudu v Ústí nad Orlicí na vydání předběžného opatření za účelem zamezení styku ze strany [jméno] [příjmení] vůči [jméno] [příjmení], soud tomuto návrhu vyhověl a usnesením pod č.j. 0 Nc 7301/2018-16 vydal rozhodnutí, ve kterém uvedl, že je [příjmení] povinen zdržet se setkávání, navazování jakéhokoliv kontaktu, nežádoucího sledování, obtěžování [jméno] [příjmení] a to po dobu jednoho měsíce, následně bylo toto opatření prodlouženo stejným soudem do 26. 8. 2018,

tedy

jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhrožoval ublížením na zdraví osobám blízkým, vyhledával jeho osobní blízkost, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací a písemně kontaktoval, a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých.

Tím spáchal

přechin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a, b, c) trestního zákoníku

a odsuzuje se:

Podle § 354 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání devíti (9) měsíců.

Podle 84 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá za současného vyslovení dohledu a podle § 85 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání dvou (2) roků a šesti (6) měsíců.

Podle § 85 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá omezení zdržet se ve zkušební době jakýchkoliv kontaktů s poškozenou [jméno] [příjmení] a to jako podmínka osvědčení.

Odůvodnění:

1.) Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav podrobně popsany ve skutkové větě tohoto rozsudku. Dále bylo zjištěno, že obžalovaný s poškozenou začátkem roku 2017 navázal intimní vztah a to přesto, že obžalovaný žil ve společné domácnosti společně s přítelkyní [jméno] [příjmení] a vychovávají společně dcery [jméno] a [jméno], nar. 2008, respektive 2009. Vztah mezi obžalovaným a poškozenou přestal od podzimu roku 2017 fungovat, přesto se jej obžalovaný snažil udržet s tím, že opustí svou družku a bude žít s poškozenou. Poškozená nicméně obžalovaného nejméně od ledna 2018 odmítala, a proto si obžalovaný začal kontakty vynucovat pronásledováním jak osobním, tak prostřednictvím komunikačních prostředků i dopisy.

2.) Obžalovaný se k hlavnímu líčení nedostavil, omluvil svou neúčast nepříznivým zdravotním stavem, což doložil a zároveň požádal, aby hlavní líčení bylo konáno v jeho nepřítomnosti a dal

souhlas s přečtením všech protokolů o výpovědích svědků z přípravného řízení a úředních záznamů o podání vysvětlení dalších osob. V přípravném řízení obžalovaný jednání vůči poškozené popsané ve skutkové větě obžaloby částečně připustil, vyjádřil nad ním lítost. Uvedl, že vztah s poškozenou trval ještě v prosinci 2017, [datum] však proběhla hádka, která vztah ukončila a následně obžalovaný se pokusil obnovit kontakty s poškozenou proto, aby mu vrátila finanční prostředky ve výši 35 000 Kč, které jí půjčil v měsíci listopadu 2017. Poškozená obžalovanému nezvedala telefony, poté přislíbila peníze vrátit v různých termínech, avšak nikdy to nesplnila. Obžalovaný zkoušel získat finanční prostředky zpět slibem, že se odstěhuje od své družky, zasílal jí v tomto směru SMS zprávy, zasílal jí i slovy obžalovaného, „ošklivé nebo šeredné“ zprávy, které jsou uvedeny v usnesení policejního orgánu. Setkání ve vlaku byla náhodná, mezitím poškozená nereagovala na telefony. Obžalovaný poukázal na to, že měl s poškozenou pohlavní styk i poté, co jejich vztah skončil. Veškeré kontakty tedy směřovaly k tomu, aby mu poškozená vrátila půjčené peníze. Proto psal i dopisy. Sám obžalovaný připustil, že ze zpráv poškozené pochopil, že s ním poškozená nechce již mít žádný vztah. Poškozenou přestal kontaktovat po rozhodnutích soudu, která mu tyto kontakty zakázala.

3.) Při zjištění skutkového stavu soud vyšel zejména z výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení], která se podrobně vyjadřovala ke kontaktům, které se snažil obžalovaný navazovat v lednu 2018 a únoru 2018. Vyjádřila se k četnosti i způsobům těchto kontaktů, popisovala, jakým způsobem a čím jí obžalovaný vyhrožoval a popisovala, jak tento tlak obžalovaného na sobě vnímala. Její výpověď koresponduje s výpovědí syna [jméno] [jméno] [příjmení], který pronásledování obžalovaného vnímal a jednak jej má z doslechu, vyjadřoval se také k tomu, jakým způsobem poškozená změnila své chování v důsledku útoku obžalovaného. Se svými výhrůžnými zprávami, které se týkaly syna, se poškozená svěřila otci dítěte – bývalému druhovi [jméno] [příjmení], který na to reagoval telefonátem obžalovanému s tím, že takovéto jednání nebude tolerovat a vyřídí si to s ním osobně. I tento svědek potvrdil, že obžalovaný poškozenou neustále kontroloval, sledoval ji, chodil za ní a obtěžoval. Změny v chování poškozené pozorovala i matka poškozené [jméno] [příjmení]. Na žádost poškozené v jednom případě volala policii, když ji obžalovaný pronásledoval ve vlaku. Obtěžování obžalovaného na vlakovém nádraží pozorovala i svědkyně [jméno] [příjmení]. Poškozená [příjmení] se svěřila s obtěžováním svému spolupracovníkovi [jméno] [příjmení]. Ten byl svědkem vzájemného konfliktu obžalovaného a poškozené v prosinci 2017, kdy se obžalovaný snažil násilím poškozenou vytáhnout ven z restaurace a chtěl, aby se k němu vrátila. Ke konfliktům a snahám obžalovaného udržet vztah z doby před lednem 2018 se vyjadřovala svědkyně [jméno] [příjmení]. Četla SMSky obžalovaného, které jí poškozená preposílala. Obžalovaný ještě v únoru 2018 v žárlivosti prostřednictvím facebooku napadal kamaráda poškozené [jméno] [příjmení], což je doloženo komunikací v síti facebook. [příjmení] obtěžování tento svědek zná ze sdělení poškozené. Svědkem obtěžování poškozené ze strany obžalovaného byla i svědkyně [jméno] [příjmení] a to konkrétně ze dne [datum] v [obec], poškozená před obžalovaným utíkala, obžalovaný šel stále za ní a smál se tomu. Bylo vidět, že poškozená je rozrušená.

4.) Zejména však výpověď svědkyně [příjmení] koresponduje s objektivními důkazy, kterými jsou záznamy facebookové a SMS komunikace. Z nich je zřejmé, že obžalovaný vyhrožuje poškozené ublížením synovi, zapálením domu proto, aby s ním opětovně navázala vztah. Ve stejném duchu se nese i obsah milostných dopisů, které jsou ve spise založeny. Ani v jednom případě se obžalovaný nezmiňuje o svém požadavku na vrácení finančních prostředků. Jeho obhajobu v tomto směru soud považuje za ryze účelovou.

5.) V přípravném řízení vypovídali svědci [jméno] [jméno] k tomu, že obžalovanému půjčoval telefon, aby kontaktoval poškozenou [příjmení], nedokázal se přesně vyjádřit k době, kdy k tomu došlo. Uváděl únor-březen 2018 s tím, že potom měl obžalovaný pro [příjmení] někam jet, to však ví od obžalovaného, nebyl svědkem přímo rozhovoru. Je třeba uvést, že v této době Okresní soud v Ústí nad Orlicí a to usnesením ze dne 26.2.2018, čj. 0Nc 7301/2018-16 rozhodl o

předběžném opatření v podobě povinnosti obžalovaného zdržet se kontaktů s poškozenou právě na návrh poškozené a i z obsahu doložené komunikace nelze učinit závěr, že by poškozená touhy obžalovaného po kontaktech opětovala. Toto předběžné opatření bylo na návrh poškozené podaný dne 21.3.2018 Okresním soudem v Ústí nad Orlicí prodlouženo a to usnesením ze dne 9.5.2018, čj. 0Nc 7002/2018-14. Svědkyně [jméno] [příjmení] se vyjadřovala ke konfliktům, které datovala na počátek roku 2018, kdy měla poškozená na obžalovaného hulákat sprosté nadávky s tím, že obžalovaný si jí nevšiml. Zároveň však uvedla, že v době tohoto konfliktu bylo pěkné počasí, nepršelo a obžalovaný měl krat'asy. Oblečení hrubě nekoresponduje s tím, které se běžně nosí v lednu, i s uvážením toho, že obecně dochází k oteplování atmosféry. Dále byla vyslechnuta svědkyně [jméno] [příjmení], která je manželkou vedoucího obžalovaného v zaměstnání. Ta měla být svědkem vzájemného kontaktu mezi obžalovaným a poškozenou, kdy si dali pusy a rozešli se u knihkupectví [obec] v [obec]. Datem si jistá není, domnívá se, že bylo kolem 20.1.2018. Tato výpověď zapadá do souvislostí uvedených ve výpovědi poškozené, která připustila, že s obžalovaným měla pohlavní styk kvůli obsahu zpráv, které jí obžalovaný předtím poslal, a kdy jí vyhrožoval ublížením synovi, s tím, že k tomuto mělo dojít 12.1.2018. Každopádně obsah této výpovědi nemůže zvrátit zcela výmluvný a jasný jednostranný kontakt obžalovaného s poškozenou prostřednictvím výše uvedených sdělovacích prostředků. Stejně lze nazírat na výpověď svědkyně [jméno] [příjmení], družky obžalovaného, která v přípravném řízení svoji výpověď změnila účelově ve snaze obžalovanému pomoci. Uvedla, že poprvé nevyprávěla pravdu, věděla o vztahu obžalovaného s poškozenou, styděla se však o tom mluvit, popsala, že se ztrácely peníze, ze společného rozpočtu se ztratilo asi 40 000 Kč. Dále uvedla, že obžalovaný není žádný násilník. Obžalovaný tvrzený důvod vyhledávání poškozené má však soud za jistě vyvrácený.

6.) Obžalovaný svým jednáním naplnil skutkovou podstatu přečinu nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), b), c) tr. zákoníku, když v měsících lednu a únoru 2018 vyhledával přítomnost poškozené, sledoval ji a přes její nesouhlas ji kontaktoval na veřejných místech, kontaktoval ji dále prostřednictvím sítě facebook, písemně, telefonicky, prostřednictvím SMS zpráv, vyhrožoval poškozené ublížením jejímu synovi a zapálením domu. Takto intenzivní jednání bylo objektivně způsobit vzbudit v poškozené obavu o život a zdraví blízkých osob, konkrétně syna. Konec konců sama poškozená 24.7.2018 vyhledala psychologickou pomoc u [anonymizováno] [jméno] [příjmení]. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, věděl, že tímto svým jednáním porušuje zájem na ochraně klidného nerušeného mezilidského soužití, bezpečně věděl, že výhrůzkami uvedeného typu vzbudí v poškozené strach a snáze ji přinutí k dalším kontaktům. Porušení tohoto zájmu chráněného trestním zákoníkem způsobit chtěl a byl si vědom, že nenastane žádné překážky, která by jeho vzniku zabránila. Je třeba poznamenat, že jednání obžalovaného se pohybuje na hraně trestného činu vydírání ve smyslu § 175 odst. 1 tr. zákoníku, zejména pokud si obžalovaný měl pohrůzkou ublížení na zdraví synovi vynucovat pohlavní styk, příp. strpění kontaktů s obžalovaným. Za dané důkazní situace však soud považuje za přílehavější právní kvalifikaci, kterou zvolil státní zástupce v obžalobě.

7.) Při úvaze o druhu a výměře trestu soud postupoval podle § 38 a násl. tr. zákoníku, řídil se zásadou přiměřenosti trestních sankcí, přihlížel k dosavadnímu způsobu života obžalovaného, k jeho poměrům, k možnostem jeho nápravy a ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem ve smyslu § 41, § 42 tr. zákoníku a k povaze a závažnosti spáchaného činu. Ten je určován zejména významem zájmu, který byl činem dotčen, tedy zájmu na ochraně klidného občanského soužití, dále formou zavinění, tak jak byla zhodnocena shora. Jednání obžalovaného soud považuje za velmi intenzivní a zejména vzhledem k této intenzitě a charakteru výhrůžek hodnotí jednání obžalovaného, byť trvalo necelé dva měsíce, jako dlouhodobé. Obžalovaný na poškozenou uvedeným jednáním vyvinul velký tlak, který se projevil v chování poškozené, což dokumentují i výpovědi dalších svědků i zpráva psychologického vyšetření. Je zřejmé, že

obžalovaný nezvládl rozchod s poškozenou a tato skutečnost byla impulzem pro trestnou činnost.

8.) K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je svobodný, má dvě nezletilé děti, pracuje jako strojní zámečnick pro [právnícká osoba], je hodnocen jako standartní zaměstnanec. Obžalovaný byl opakovaně projednáván pro spáchání přestupku jak před [stát. instituce], tak před Městským úřadem ve [obec]. Nebyl však dosud pro přestupek postižen. V opisu rejstříku trestů má celkem 2 záznamy z r. 2013 a r. 2014 pro spáchání přečinů maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Za tyto trestné činy mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody na 12 měsíců s odkladem na zkušební dobu v trvání 24 měsíců a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel a ve zkušební době se obžalovaný osvědčil a hledí se na něj, jakoby nebyl odsouzen.

9.) Obžalovanému polehčuje částečné doznání. Míra škodlivosti jednání obžalovaného je velmi vysoká s ohledem na způsob provedení činu. Obžalovaný se dopustil trestného činu, na který zákon stanoví horní hranici trestní sazby 1 rok, patří tedy mezi bagatelní trestné činy, jak však soud uváděl výše, jednání obžalovaného se pohybuje na hranici závažnějšího a přísněji trestného činu. Za přiměřený soud považuje v případě obžalovaného trest v horní polovině zákonem stanovené trestní sazby, konkrétně v trvání 9 měsíců. Výkon tohoto trestu soud za splnění podmínek § 84 tr. zákoníku podmíněně odložil za současného vyslovení dohledu a stanovil zkušební dobu v trvání 2 roků a 6 měsíců. Dohled byl obžalovanému uložen proto, že podmíněný trest v minulosti se u obžalovaného neosvědčil, neodradil jej od dalšího páčení trestné činnosti. Za účelný dohled soud považuje také proto, že obžalovanému uložil omezení zdržet se ve zkušební době jakýchkoliv kontaktů s poškozenou [jméno] [příjmení] a to jako podmínku osvědčení. Dohled by tedy měl obžalovanému pomoci nastavit správné vnímání pojmu „řádný život“ tak, aby nebyl hrozbou pro ostatní spoluobčany. Pokud obžalovaný ve zkušební době spáchá trestnou činnost, závažnější přestupky, bude se vyhýbat dohledu Probační a mediační služby, poruší přiměřené omezení zdržet se kontaktu s poškozenou, rozhodne soud o výkonu trestu odnětí svobody.

10.) Soud proti trestu uloženému trestním příkazem upustil od uložení peněžitého trestu a to vzhledem k situaci obžalovaného, na něhož byl prohlášen úpadek a povoleno oddlužení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Ústí nad Orlicí 21. listopadu 2018

Mgr. Jiří Procházka samosoudce
samosoudce

OKRESNÍ SOUD V ÚSTÍ NAD ORLICÍ

Husova 975, 562 17 Ústí nad Orlicí

tel.: 465 567 111, fax: 465 523 269, e-mail: podatelna@osoud.uno.justice.cz, IDDS: rjrabj7

NAŠE ZNAČKA: 51 Si 45/2021**VAŠE ZNAČKA:****VYŘIZUJE:** Jan Gregar**DNE:** 23. února 2021

XY

Vážený pane,

na základě Vaší žádosti ze dne 10.2.2021 Vám v příloze zasílám poslední tři anonymizovaná rozhodnutí zdejšího soudu, která splňují podmínky Vaší žádosti.

Dále Vám sděluji následující statistické údaje:

uložené tresty	počet
odnětí svobody	1
odnětí svobody s podmíněčným odkladem	14
peněžitý trest	3
obecně prospěšné práce	1
ústavní léčba	1

jiný výsledek řízení	počet
řízení zastaveno - úmrtí obžalovaného	1
řízení zastaveno - dle § 172 odst. 2 tr.ř.	1
postoupeno MěÚ k řešení přestupku	1
zproštění obžaloby	0

S pozdravem

Bc. Jan Gregar v. r.
ředitel správy soudu

Přílohy: - trestní příkaz č.j. 3 T 1/2021-171
- rozsudek č.j. 2 T 127/2019-875
- rozsudek č.j. 3 T 140/2018-560

Okresní soud v Ústí nad Orlicí

Husova 975

562 17 Ústí nad Orlicí

V Praze dne 10. 2. 2021

Věc: Žádost o informaci podle zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Dobrý den,

v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, Vás žádám o poskytnutí níže uvedených informací:

Tři poslední soudní rozhodnutí Vašeho soudu, kterým byl obžalovaný odsouzen či zproštěn obžaloby podané pro trestný čin nebezpečného pronásledování podle § 354 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ať samostatně či v souběhu s jinými trestnými činy.

Pokud by Váš soud od účinnosti trestního zákoníku nedisponoval tolika soudními rozhodnutími, požádal bych Vás o zaslání menšího počtu rozhodnutí, o kterých soud rozhodl, má-li takové soud k dispozici.

V případě, že soud rozhodl ve více než třech případech, prosím Vás také o zaslání statistiky, jaké druhy trestů za trestný čin nebezpečného pronásledování soud ukládá a jaký je poměr odsouzených k případům zproštění obžaloby.

Výše uvedená soudní rozhodnutí, případně i statistiku, prosím zaslat do 15 dnů ode dne doručení mé žádosti e-mailem na xxxxxxxxxx@seznam.cz.

V úctě

xz

bytem